

Laurent Glauzy

SUPRALOJILE

- Volumul III -

CUPRINS

PREFAȚĂ DE LAURENT GLAUZY - CHINA : IMPERIUL SUPRALOJILOR ȘI AL ILUMINAȚILOR.....	3
CUM FUNCȚIONEAZĂ POLITICA INTERNAȚIONALĂ ?.....	10
SUPRALOJA " AMUN " ȘI RĂZBOIUL DE KIPPUR	12
SUPRALOJA "WHITE EAGLE " ȘI CĂDEREA ȘAHULUI IRANULUI	15
SUNT OARE CREDIBILI MAGALDI ȘI CEI PATRU INTERLOCUTORI AI SĂI ?	20
RAPORTUL SUPRALOJILOR CU IUDAISMUL.....	25
CHINA ÎN GHEARELE SUPRALOJILOR.....	32
TENTATIVĂ DE RĂSTURNARE ÎN ITALIA.....	35
AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL : RĂZBOIUL VRĂJITORILOR	42

"Nici un Rotschild nu e englez, nici un Baruch, Morgenthau, Cohen, Lehman, Warburg, Kuhn, Kahn, Schiff, Sieff sau Solomon nu a fost născut nicidecum anglo-saxon . Iar voi vă luptați pentru acești mizerabili . Pentru acești mizerabili v-ați distrus țara . Aceste mizerii aleg, ei sunt cei ce selecționează politicienii voștri ."

Ezra Pound (15.03.1942)

PREFAȚĂ DE LAURENT GLAUZY

CHINA : IMPERIUL SUPRALOJILOR ȘI AL ILUMINAȚILOR

Gioele Magaldi ne conduce în culisele primelor relații dintre China și francmasonerie, din inițiativa supralojii " Three Eyes ", întreprinse de oameni din înalta diplomatie americană , adică Henry Kissinger .

Supralojile continuă planurile Iluminațiilor vizând să facă din Imperiul de Mijloc modelul viitoarei dictaturi mondiale , mai obișnuit numită " Noua Ordine Mondială " , ce va culmina cu dominația Antihristului , pentru care minciuna Coronavirusului (ce face știrile în momentul în care scriu aceste rânduri - pentru a ascunde efectele 5G-urilor) este doar o mostră .

Preotul de limbă germană Franz Spirago a expus din 1920 în *Der Antichrist*(1) faptul că într-un sfârșit, Occidentul va sta în genunchi în fața Chinei . Asta înseamnă că rolul Chinei este supus unei strategii prezente și viitoare ce își găsește bazele atât în istoria veche cât și în cea modernă .

Francmasoneria a mizat în China de foarte timpuriu pe un imperiu decreștinat din al VI-lea secol de curentele maniheismului , pe care să îl impregneze cu gândirea ei luciferiană , căruia să îi dea puterea economică necesară și prin care să influențeze întreaga lume .

Această pregătire a fost inițiată de Anglia , națiune ce arătase de timpuriu intențiile francmasoneriei prin revoluția lui Cromwell , și prin deschiderea primei loji la Londra în 1717 . Acest episod de tentativă de deschidere a Chinei este raportat de Alain Peyrefitte în *Imperiul imobil sau șocul lumilor*, prin intermediul istoriei primului ambasador britanic în China, George Macartney , primul conte Macartney numit și " Lord Macartney " (1737 - 1806) . Acest aristocrat irlandez ce a fost trimis de regele George III să stabilească un contact cu elitele dinastiei Qing va sta în China între 1792 și 1793 . Era vorba de o premieră căci, după regulile diplomatiei chineze, trimișii străini nu veneau în Imperiul de Mijloc decât cu scopul unic de a declara credință împăratului . Ideea de relații diplomatice pe picior de egalitate era necunoscută de chinezi . Macartney a refuzat să se prezinte în fața împăratului Qianglong făcând salutul tradițional , Kowtow (sau Ku Tu), constând într-o adâncă plecăciune diplomatică ce ar fi făcut dovada unei subordonări a regelui Angliei . Cadourile diplomatice au fost disprețuite de o parte și de alta : chinezii s-au mirat de cât era de mică China pe un glob terestru , iar Macartney a tratat ca fiind fără valoare o bijuterie din piatră de jad . Acesta a fost și primul european ce a navigat pe marea Galbenă (2) .

Pentru a explica această logică de implantare , misiunea „Companiei lui Isus” (fondată în 1582) a fost desființată în 1773 (cu douăzeci de ani înainte de prima ambasadă britanică) prin dizolvarea Ordinului . În asemenea context și printr-o apropiere

apostolică diferită iezuiții s-au întors în China în 1841 .

În cursul secolului XIX au debarcat misionari însărcinați cu evanghelizarea acestei părți a lumii . China a trebuit să cedeze porturi ce trec sub controlul occidentalilor . După înfrângerea din 1895 contra Japoniei , împăratul a încercat să reorganizeze țara sprijinindu-se pe reformele inspirate de Europa . Această situație a provocat accentuarea naționalismului în sânul elitelor . Acestea au susținut primele rebeliuni antioccidentale și crearea societății secrete " Pumnii Justiției și ai Concordiei " , supranumită " Boxeri " de occidentali . În iunie 1900 Boxerii au invadat locurile în care se aflau puterile străine masacrând ocupanții . Controlat în parte de împărăteasa Cixi, guvernul imperial era ostil mișcării de reformă a Chinei ; el a declarat război occidentalilor . Reacția acestora din urmă nu s- a lăsat mult așteptată . Ei au trimis soldați ca să reprime revolta Boxerilor și au cucerit Pekinul pe 14 august 1900 . Guvernul a fost obligat să semneze un nou acord ce îi era defavorabil . Așa cum menționează scriitorul olandez Robin de Ruiter în *Cele 13 linii satanice* , francmasoneria ce se afla la originea acestei mișcări de insurecție a provocat, de fapt, o a doua străpungere a Chinei .

Francmasoneria a pregătit China ca model Iluminat și printr-un alt unghi , mult mai insidios, ce o va scufunda definitiv în materialism și în obscurantism . Acest levier distrugător este darwinismul . Și încă cum...

Într-o scrisoare din 18 decembrie 1860 adresată lui Friedrich Engels, Karl Marx evocă cartea lui Darwin *Despre originea speciilor*, drept " baza naturală istorică a ideologiei " lor . Darwinismul nu a avut nicicând obiectivul de a face lumină în conștiințe, ci de a desena contururile unei pseudoștiințe antiDumnezeu și a institui într-o primă etapă o revoluție a mentalităților și o respingere a credinței creștine . Istoria ilustrează această realitate la perfecție . Darwinismul a fost predat populațiilor chineze pentru a ușura, decenii mai târziu, implantarea comunismului . Era vorba ca prin această dogmă atee să se pregătească spiritele la revoluția "pederastului " Mao Tse Tung , președintele partidului comunist chinez între 1943 și 1976 și președintele republicii populare chineze între 1954 și 1959 . Numele lui Charles Darwin a fost menționat pentru prima oară într-un cotidian din Shanghai în 1873 ; dar trebuia să se aștepte până în 1920 pentru ca *Despre originea speciilor* să fie tradusă în chineză . Zhang Xian'en , directorul departamentului de cercetare fundamentală la ministerul chinez al științelor și a tehnologiei a declarat cu perspicacitate : " Neputând să schimbe natura , a schimbat întreaga lume . "

Iată deci seva cu care se hrănește China . Chiar din a doua parte a secolului XX, după cel de-al doilea război mondial , presa europeană prezenta această țară într-o lumină favorabilă pentru a atrage industriașii . Minciuni și false bilanțuri au servit de momeală , iar comunismul a fost împins în față . În lucrarea *Cum și-au însușit comuniștii țara mea* (Paris, 1958 , pag. 351) Chiang Kai- Chek prezintă această realitate : " Roșii prostesc popoarele libere pentru a le împiedica să interpreteze cum trebuie scopurile și metodele comuniste : informații, propagandă, tratative de pace , operațiuni militare , totul oferă comuniștilor ocazia de a înșela adversarul . În materie de spionaj de exemplu, partidele comuniste ale tuturor țărilor sunt organizații de spionaj ; partidul comunist chinez ne-a furat mii de informații și

ne-a împiedicat să le recăpătăm . Ba chiar a mers mai departe : a furnizat informații false națiunilor occidentale pentru ca să le pierdem încrederea ." Obiceiul de a minți vine de departe . Partidul comunist chinez mințea deja cu regularitate chiar din anii 1920 , cu mult înainte de venirea sa la putere în 1949 .

Faimosul citat al fostului prim ministru britanic Benjamin Disraeli (1804 - 1881) : "Există trei feluri de minciuni : minciuna ca atare, minciuna mare și statistica " , ar putea servi Chinei drept deviză .

Ziarul din Montréal confirmă această atitudine de minciună la cel mai înalt nivel al puterii , dezvăluind astfel că adevărații conducători ai acestui Imperiu nu sunt cei pe care îi știm , ci cei care lucrează în alcovuri : " În 1972 în timpul călătoriei lui Nixon în China ziariștii ce însoțeau președintele american fuseseră invitați să se plimbe liberi pe străzile unei duzini de orașe chinezești . Aceștia nu erau la curent cu faptul că guvernul făcuse repetiții cu cetățenii timp de luni de zile înainte de venirea lor, pentru cazul în care ar fi fost chestionați . Până și Mao era mințit . Pe când străbătea China la bordul trenului său privat serviciile chinezești de informații populau gările prin care trecea trenul cu agenți și cu figuranți , pentru ca președintele chinez să poată să vadă în securitate viața cotidiană a bunului său popor . Și poate și pentru a evita ca unii să profite ca să i se plângă (3) ."

Ori, s-o repetăm, această Chină ce pregătește venirea Antihristului a plecat să asalteze lumea cu armele occidentului începând cu anii 1980 - 1990 . Unul dintre simbolurile cele mai marcante este închirierea pentru următoarele trei decenii a portului Pireu de către Pekin în septembrie 2010 , și răscumpărarea unei părți a datoriei spaniole și portugheze , continuând astfel prin acest mecanism să se implanteze într-o Europă scoasă la solduri .

Dependența economică a Europei este cât se poate de reală . De exemplu , în 2011, două treimi din exporturile germane erau realizate cu China . Iar occidentul conlucrează la crearea acestei stări de fapt , căci pentru a parveni la Antihrist trebuie să dispară cultura creștină a occidentului . Astfel , toți conducătorii occidentali pun la cale această "sinucidere occidentală " cu sprijinul lojilor . Spionajul industrial este soclul dependenței economice de China .

Descriam deja din 2011 această situație în primul *Atlas revizuit de geopolitică* , prin exemplul relațiilor industriale dintre China și Germania , prima putere exportatoare din lume : " În dosul zâmbetelor afișate, majoritatea întreprinderilor ce au semnat acorduri cu China cunosc aceleași neplăceri . În timpul saloanelor automobilului de la Shanghai și Pekin vizitatorii au avut mereu o impresie ciudată de *dejà-vu* . *Lifan 320* seamănă aproape identic cu *Mini* a lui BMW . *Smart*-ul lui *Daimler* are și el clona sa chinezească . Spre deosebire de modelul german , *Noble* e echipat cu două locuri suplimentare . Folosind calea juridică *Daimler* a încercat în zadar să împiedice exportarea în Europa a acestui plagiat de către constructorul *Shuanghuan* . D. Zetsche , directorul lui *Daimler* , a comentat cu umor : *Această plagiere traduce o formă de deferență* . Responsabilă de 80% dintre furturile de proprietate intelectuală la nivel mondial , China este campioana națiunilor ce practică plagiatul . Întreprinderile germane ezită să cheme în tribunal întreprinderile spoliatoare . Ele au puțină încredere în sistemul juridic al țărilor asiatice și se tem de eventuale

reprezalii . Acestea preferă deci să se retragă , frustrate de piața chineză . În urmă cu cinci ani, Manfred Wittenstein , președintele VDMA, a vrut să construiască o uzină pentru întreprinderile ce distribuie în China materiale de înaltă tehnologie . Atunci când autoritățile de la Pekin au cerut publicarea planurilor tehnice și procesul de producție , el a abandonat orice proiect . *Piața chineză ascunde multe capcane pe care le evaluăm cu greu*, a deplâns M.Wittenstein . Odată copiate de concurenții chinezi , mașinile și componentele lor sunt apoi propuse cu preț redus pe piețele rusești și indiene . În Germania, două întreprinderi din trei specializate în construirea de mașini industriale se confruntă cu acte de piraterie, estimează VDMA, organizație ce apără interesele a mai bine de trei mii de întreprinderi germane mici și mijlocii (PME) . Constructorii germani au pierdut echivalentul unei cifre de afaceri de 6,4 miliarde de euro pe an . "

China a cucerit Asia, șterpeland deja de la începutul anului 2010 bogățiile miniere afgane, adică 700 de milioane de tone de minereuri neexploatate , în timp ce NATO furniza soldații . Sângele vărsat de soldații ce încercau să limiteze un terorism " islamist " creat și finanțat în întregime de francmasonerie și de administrația Clinton și Obama (4), a adus profit afacerilor Chinei . Acest exemplu demonstrează încă o dată cum occidentul și francmasoneria , după mai bine de două secole de la primul ambasador european la Pekin, continuă să clădească această națiune după dimensiunile sectei Ilumiinaților . Prezentul extras din primul volum al *Atlasului revizuit de geopolitică* atestă această realitate, ascunsă de presa convențională , cea a jafului bogățiilor miniere ale Afganistanului de către China :

" La mai puțin de 100 de km de Kabul , valea Aynak-ului, regiune muntoasă înconjurată de o stepă pe care cresc tufișuri uscate, are o valoare de 80 de miliarde de dolari . Lângă un cort fac de gardă soldați afgani înarmați cu mitraliere . În jurul Aynak-ului sunt repartizați astfel 1.500 de militari, în trei cercuri. Pe versanți , stegulețe în alb și roșu indică detonatorilor zonele securizate și părțile periculoase . Nu departe de acolo, prezența posturilor de control pe un drum de piatră de 17 km , ce taie marea axă rutieră ce merge de la Kabul la Gardez ne aduce la actualitate : acest drum ce se întinde pe trei kilometri în interiorul muntelui e perforat de cratere adânci . Locul - o fostă tabără a talibanilor - a fost bombardat de americani . Prezența paștunilor face nesigură provincia Logar . În iulie 2009 a explodat acolo un camion ; au fost ucise douăzeci și cinci de persoane printre care și copii . O lună mai târziu, în timpul alegerilor prezidențiale , au fost distribuite în satele din împrejurimi plachete cu Gulbuddin Hekmatyar . De altfel regiunea este sub controlul acestui celebru comandant șef al războiului civil . În ciuda acestora , Aynakul ar avea unele speranțe . Azizullah Lodin, guvernatorul provinciei, a declarat că Aynakul oferă posibilitatea de a ieși din sărăcie și de a nu mai depinde de mana financiară străină . Aynak este și numele celei mai mari mine de cupru din lume . Ea e încă neexploată . În concluzie, nu au fost niciodată extrase 700 de milioane de tone de minereuri . Acolo se găsește în principal malachit , cu un conținut în cupru mai mare decât al celui din minele chiliene . După ministrul minelor, Mohammed Ibrahim Adel, "Aynak este cel mai important proiect al istoriei noastre ; el ne permite să întrevădem renașterea țării . "

Afganistan este clasat printre națiunile cele mai sărace . În 2008 , produsul său intern brut atingea cu greu 12 miliarde de dolari . Comparativ, cel al Franței era în 2008 de 2.885 miliarde de dolari . În afară de cupru, Afganistan posedă huilă în provincia centrală Bamiyan ; petrol și gaze în nord în jurul Shibarganului ; plumb, zinc, aur, argint, azbest, mica, sulf, beriliu și cele mai mari mine de fier ale continentului asiatic în jurul Hajigak-ului, la o sută treizeci de kilometri vest de Kabul, și a căror cantitate e estimată la 1,8 miliarde de tone . Provincia Badakshan numără cele mai importante zăcăminte din lume de lapis-lazuli , o piatră albastră semiprețioasă ce se exploata deja în timpul preistoric pentru a face bijuterii . Până în prezent doar cărbunele , gazul și lapis-lazuli au fost exploatare . Celelalte minereuri , adesea descoperite în anii 1960 și 1970 de geologii sovietici , au rămas în somnolență . Conflictetele , dar și mijloacele de comunicare puțin dezvoltate , și relieful puțin primitiv au împiedicat exploatarea unui sol plin de bogății . Este cazul minelor de fier de la Hajigak care , de foarte bună calitate , se află la 3.700 de metri altitudine . În afară de problema extracției se pune și cea a tratamentului . În Afganistan nu există uzine metalurgice, nici căi ferate, nici acces la mare . Unicul traseu feroviar construit de germani în 1923 lega pe o distanță de cinci kilometri Kabul de sediul guvernului, adică palatul din Darulaman distrus în timpul războiului intermujahidin din 1992-1996 . Dacă Afganistanul își lasă resursele miniere în paragină , aviditatea planetei pentru materiile prime nu încetează să crească . În acest context, deși războiul continuă și guvernul controlează puține districte (în 2009 talibanii ocupau 72% din teritoriu), Afganistanul va deveni atractiv rapid pentru multinaționale . După estimări , numai pentru zăcămintele de la Hajigak ar trebui să fie folosiți 80 de mii de afgani , și ele ar aduce în fiecare an un miliard de dolari . În provinciile septentrionale Djozdjan și Sar-e Pol , două zăcăminte de gaz și un câmp petrolifer sunt deja în mâinile investitorilor din Pekin . Mina de cupru din provincia Logar aparține chinezilor, iar peisajul din Aynak scufundă vizitatorul în vremurile de demult ale istoriei americane din epoca goanei după aur . Jos în vale, chinezii și-au construit tabăra de bază . Peste trei mii de muncitori afgani și șaptezeci de ingineri chinezi sunt gata de lucru . În jurul taberei au ridicat un zid gros din pietre și beton , au dispus circa zece containere și munți de tije de foraj . Cu ajutorul șenilelor au asamblat turnuri imense ce pot perfora până la 1.500 de metri adâncime . Toată această tehnică de vârf provine de la Lianyungang, o mare societate chineză, al cărei sediu este în Jiangsu , pe malul mării Galbene . Expedierea la Aynak a fost o adevărată măiestrie logistică : fiecare container și tijă de foraj a străbătut prin China și Uzbekistan drumurile și șoselele cele mai abrupte . În Afganistan, materialul a trecut prin cheile de la Salang la 3.400 metri altitudine și a ajuns 400 de km mai departe la Kabul și Aynak . Aici chinezii sunt puțin vorbăreți . De altfel ei nu vorbesc nici pașto, nici dari, nici engleză . Doi interpreți refuză orice discuție și trimit ziariștii la filiala de la Kabul care se află lângă spitalul Belasom, ale cărui ferestre sunt blindate cu plăci metalice . Dar și acolo, șefii chinezi nu sunt deloc mai primitivi . Trebuie spus că în 2007 concurența în jurul Aynak-ului era puternică . Antreprenorii erau veniți din 16 țări diferite, din Rusia , Statele Unite, Canada . Kabul a profitat pentru a-și mări pretențiile . Pentru a-i

da o plusvaloare mai importantă, după o primă înnobilare, cuprul nu trebuia să plece imediat în străinătate: contrar a ceea ce făceau sovieticii în anii 1980, el trebuia în întregime tratat în Afganistan. Astăzi, pe lângă minereu extras, grupurile străine se angajează să construiască centrale termice, șosele, locuințe, școli și clinici. Din nouă licitatori, șase au propus o ofertă valabilă. Din lot a ieșit doar unul: consorțiul chinez *Metallurgical Construction Corporation* (MCC) a obținut dreptul de exploatare pe o durată de treizeci de ani. Abdul Aziz Arib, responsabilul serviciului materiilor prime din ministerul minelor a explicat că MCC a primit drepturi de exploatare pentru 808 milioane de dolari (,,) Chinezii voiau să investească 2,9 miliarde de dolari pentru ansamblul proiectului. Cu un miliard mai mult decât a doua ofertă(5)."

În același timp, China și Iluminații încearcă aceeași strategie în India, folosind la fel terorismul pentru a încerca destabilizarea politicii naționaliste și anticomuniste de la Delhi reprezentată de BJP, și pentru a șterpele resursele miniere. În nordul Indiei jungla conține sute de milioane de tone de minereuri (fier, bauxită, uraniu, cupru, aur și diamante). Cu toate acestea semnele premergătoare ale unei exploatare viitoare și ale unei distribuții echitabile a bogățiilor nu sunt încă la ordinea zilei. Masivul Bailadila se situează în mijlocul teritoriului maoiștilor, adică în linia de tir a multinaționalelor. Trebuiau să fie deschise paisprezece zăcăminte de minereu de fier de foarte înaltă calitate. Pentru aceasta, Pekin a încercat să destabilizeze India prin instrumentalizarea militanților maoiști, Naxalite, ducând un război fără milă împotriva statului indian. Aceștia au atacat forțele de ordine, edificiile publice și infrastructura marilor grupuri industriale. În 2009, ca ripostă la o ofensivă a armatei ce încerca să îi alunge din bazele lor disimulate în junglă, aceștia și-au intensificat ofensiva și au comis numeroase atentate. În același an, o mie de acte de violență au cauzat peste șase sute de morți. Pe când trupele din New Delhi pierduseră controlul împrejurul junglei bogate în materii prime, campania *guerilleros*-ilor putea despărți India și cei 1,2 miliarde de locuitori ai săi de noile proiecte de investiții. În plus, exista un scop demografic. Căci dacă India s-ar fi pliat sub presiunile Pekinului, populațiile reunite ale Indiei și ale Chinei ar fi numărat trei miliarde de locuitori, adică 40% din populația mondială.

Acest joc al supremației a fost dus și cu Algeria, care, cu un PIB de 15.000 de dolari pe locuitor, era în 2016 a șasea cea mai bogată țară din Africa, având, prin gigantul Sonatra, cea mai bogată întreprindere de gaz a continentului negru: în 2011, cu o cifră de afaceri de 59 de miliarde de dolari, Sonatra constituia 30% din produsul național brut algerian și 5% din cel al Africii. În cazul Algeriei, China a acționat diferit. Ea și-a propus mâna de lucru nu prea scumpă pentru construirea națiunii algeriene și pentru a o dota cu toate infrastructurile necesare. Prin această muncă asistăm deci la o nouă formă de colonizare *în stil chinezesc*. În 2010 relațiile sino-algeriene erau considerate drept cele mai puternice dintre toate relațiile arabo-chineze. Chiar din 1996, Algeria avea două reactoare nucleare, dintre care unul era o instalație de cercetare cu apă grea construită de China. În iunie 1996 Algeria a semnat tratatul de nonproliferare a armelor nucleare. Dinaintea pandemiei de Covid-19 în 2020 China a trimis în Algeria pe 27 martie o echipă medicală compusă

de 21 de persoane din care 13 doctori și 8 asistente , și o cantitate de material sanitar, din care 500.000 de măști chirurgicale , 50.000 de măști N95 , două mii de costume de protecție , precum și măști medicale și respiratoare . Ea a întreprins de asemenea construcția unui spital.

Solidaritatea chineză a entuziasmat presa algeriană . " China nu încetează niciodată să impresioneze " , a comentat în special *Curierul Algeriei* , care a salutat angajamentul Chinei în țările atinse de minciuna coronavirusului .

În fine, putem paria că minciuna coronavirusului ce a atins toată China dar care nu a ucis decât la Wuhan – unde sunt instalate stațiile 5G - a avut ca unic scop - prin măsurile de izolare - să aducă ruina economiei occidentale, pentru a pune definitiv în genunchi această parte a lumii, vestigiu al creștinătății, în fața dragonului chinezesc, după cum menționa deja din 1920 părintele Franz Spirago în *Der Antichrist* .

Pentru o mai bună înțelegere a muncii mele, precizez că față de originalul doctorului Rothkranz , adausurile mele au mențiunea NLG ..

Laurent Glauzy

Iunie 2020

CUM FUNCȚIONEAZĂ POLITICA INTERNAȚIONALĂ ?

De câteva decenii , politica " națională " este supusă influenței crescânde , controlului și *Diktatului* supralojilor supranaționale . De aceea , aceasta nu poate fi calificată drept "națională " . Este mai judicios să vorbim de o politică " internațională " ce ia amploare din ce în ce mai mult . Noi , " ființele pe jumătate animale " (termen al supralojilor ce se referă la neinițiați) , suntem spectatori - prin intermediul presei- ai vizitelor de stat pompoase , ai întâlnirilor la vârf și ai noilor acorduri internaționale .

Care sunt motivele acestor puneri în scenă ? De ce conducătorii celor mai puternice state sunt inițiați în supralojile supranaționale ? Magaldi și ceilalți patru interlocutori între care "Fratele Kronos " alias Brzezinski expun că directivele politicii internaționale sunt stabilite în inima supralojilor . Avanscena nu e decât protocolară . Subiectele sunt dezbătute în public , sunt aduse și negociate din greu controversate pentru a se lua , semna și ratifica decizii în mod oficial . Totul se derulează pe plan național între partidele politice și coalițiile acelorași partide ; iar pe plan internațional între toate statele și comunitățile de state .

În acest fel este elaborată politica.

Motivul principal al acestui joc ipocrit și costisitor își găsește temelia în faptul că trebuie urmată o singură cale . Pentru aceasta trebuie păstrate toate aparențele "democratice " . Din nefericire , această democrație de aparență nu poate fi distrusă . Ca urmare , este necesar să fie menținut un joc ipocrit și constant , care să își găsească răsunet pe calea presei și să fie condus pe scena internațională . Făcând astfel să dispară orice noțiune " națională " .

Francmasonii supralojilor trebuie să stăpânească în mod permanent arta machiavelică a reprezentării . Dacă un inițiat încetează de a mai juca acest rol , presa controlată de supramasonerie îi murdărește reputația , făcându-l prin aceasta necredibil în ochii unui public ce ignoră alcovurile puterii . Declarațiile false permit și păstrarea aceluiași public departe de realitatea jocului politic . Nici un adevăr , nici măcar parțial , nu trebuie să transpară .

Relațiile dintre președintele François Hollande și cancelara germană Angela Merkel au fost proaste . Responsabilii marii prese nu au lăsat să le scape nici o informație . Ziariștii au dat explicații false , vorbind chiar uneori de o problemă de " chimie " sau de orientare politică între cei doi șefi de stat : Hollande era un socialist apropiat de sindicate , iar Merkel ar fi fost mai degrabă favorabilă antreprenorilor .

Dădeau târcoale adevărului fără ca măcar să îl cunoască . Ori , motivul real al proastelor lor relații sunt revelate de Magaldi și interlocutorii săi din supraloji . Fără

ei nu s-ar fi știut nimic.

Hollande era și este, așa după cum s-a menționat déjà în primul volum, membru în două supraloji "progresiste" și "democratice", adică "Fraternitatea Verde" și "Ferdinand Lassalle". În schimb, Merkel era membră în supralojile oponente, chiar "reacționare" și "antidemocratice", cum ar fi "Eurasia de aur" și în cele "oligarhice", ca "Walhalla" și "Parsifal".

Această opoziție ideologică și intrinsecă în lumea francmasoneriei era camuflată în fața presei, a camerelor și a aparatelor fotografice. "Frater Rosenkreutz" spune: "Fratele Hollande a fost ales în mai 2012 datorită susținerii francmasonilor din Marele Orient al Franței (GODF) care dorea să vadă profilându-se la orizont întemeierea unui guvern inspirat de o politică economică antirestrictivă în sânul Uniunii europene și al eurozonei. Susținerea supralojilor "Fraternitatea Verde", "Ferdinand Lassalle" și "Montesquieu" a fost la fel de importantă ca și a GODF. Implicarea supralojii "Thomas Paine", în acord cu "frații" din Grande Oriente Democratico, a fost deplină."

În schimb, victoria lui Hollande a avut loc în detrimentul "fratelui" Sarkozy, inițiat la foarte violenta "Hathor Pentalfa" (fondată de Bush, ce finanțase și înarmase grupări teroriste ca Daesh și Isis). Înainte și după alegerea sa la Elysée s-a răspândit vestea că emisari ai foarte influentei supraloji germane "Triada" s-ar fi străduit să îl contacteze pe François Hollande... (pag. 564)

Privitor la această supralojă germană "Triada", "Frater Rosenkreutz" spune despre cele trei supraloji fondate în Germania: "Începând cu Germania, și alte grupuri s-au format în alte părți ale lumii, legate de "Eurasia de aur", cea mai puternică organizație masonică." (pag. 509)

Chiar din 6 mai 2012, agenți ai supralojilor "Der Ring", "Walhalla" și "Parsifal" au vrut să îl întâlnească pe cel care, cu câteva ore înainte de comunicarea oficială a rezultatelor, părea déjà câștigătorul cel mai probabil.

"Fratele Rosenkreutz" urmează, afirmând că Hollande "se lăsase de puțin timp îmbrobodit de flatările sau de amenințările agenților supralojilor deja menționate." (pag. 572) El precizează că în afară de reprezentanții celor trei supraloji germane s-au prezentat la Hollande și alte supraloji, ca "Edmund Burke" și "Compass Star-Rose". În ce privește flatările sau amenințările, "fratele Rosenkreutz" spune că acesta [Hollande] "a făcut obiectul amenințărilor cu moartea și al tentativelor de corupție." (pag. 573) Amenințările explicite cu moartea au cauzat furia lui Hollande împotriva lui Merkel și a facțiunii "oligarhice" a acesteia. O cantitate importantă de bani pare totodată să-l fi liniștit în cele din urmă pe acest "francmason fără curaj și fără politică" după cum îl descrie Magaldi: "S-a făcut ales cu entuziasmul poporului, fondat pe paradigma de a schimba UE dominată de politica de economie și de construcție socială. Hollande a fost canişul lui Merkel, Schäuble, Van Rompuy, Rehn și Draghi." (pag. 42)

Este frapant de notat că atât de curajosul Magaldi se bazează mai degrabă pe informații superficiale și iluzorii decât să menționeze numele celor doi superputernici

care sunt adevărații maeștri cântăreți ai lui Hollande , adică lordul Jacob Rotschild , membru între altele în supralojile " Edmund Burke" și " Der Ring" , precum și fiul acestuia, Nathaniel Rotschild . (pag . 451)

Astfel, în culisele politicii - care este realizată în comun - se poate " ca aceasta să scârțâie și să se clatine, fără ca noi să vedem ." Se poate și invers : pentru un scurt timp se poate ca o îmbulzeală mare să domine scena politică , în vreme ce în alcovurile puterii să fi fost déjà luată o decizie unanimă , ca în cazul actual al dramei migrantilor .

Într-adevăr, consultațiile și acordurile secrete încheiate în supraloji preced mascarada vizitelor de stat - și foarte demonstrativele întâlniri la vârf . Mai curând decât cancelara germană să meargă la Moscova în cadrul unei întâlniri cu președintele Putin și astfel să înceapă negocieri oficiale privitor la desfășurarea crizei din Ucraina, cei doi șefi de stat se regăsesc în supraloja ultrasecretă " Eurasia de aur " , în prezența "fraților" și a "surorilor " ce aparțin altor supraloji . Această adunare se va finaliza printr-o decizie comună la fel de secretă , ce va da naștere la declarații de presă ce au ca obiectiv înșelarea populației .

Faptul că publicul trebuie să rămână cantonat într-o anumită formă de prostie își găsește fundamentul în jocul supralojilor ce își iau hotărârile în cel mai mare secret . Membrii supramasoneriei hrănesc același scop , " o singură lume " , ce nu trebuie în nici un caz revelat poporului menținut în structuri partizane, care se vor fie "progresiste " , fie "reacționare" (două fețe ale aceleiași monede) .

SUPRALOJA " AMUN " ȘI RĂZBOIUL DE KIPPUR

Conștienți de aceste avertismente, trebuie de pildă să fim părtașii conflictului din Ucraina ori în cel (interminabil) din Siria ? Adică în primul caz ai lui Vladimir Putin , în al doilea ai "protejatului " său Bashar el-Assad . Până la apariția revelațiilor celor cinci înalți inițiați ai supramasoneriei , Magaldi & Co , redactorul acestor rânduri ar fi răspuns printr-un " da" limitat .

Se deduce că nici un partid nu poate fi aprobat, dacă nu cunoaștem motivele adevărate ale conflictului , dacă nu avem nici o noțiune despre numele celor care l-au inițiat ...

Cunoaștem până la saturație motivele și obiectivele celor două conflicte prin intermediul presei, atât oficiale cât și altele : " oficioase " sau " underground " . Prin urmare, cel ce a citit cu atenție primul volum este avertizat despre toate pedanteriile superficiale, toate speculațiile insuficient fondate și toate concluziile pripite . Căci din cauza cacofoniei răsunătoare a țipetelor, hărțuielilor și ciondănelilor oricărei prese de masă, este imposibilă discernerea cu certitudine a ceea ce se petrece în spatele culiselor, adică în supralojile supranaționale și ultrasecrete .

Privitor la conflictul ucrainean, "Fratele Kronos " / Brzezinski divulgă - în singurele

informații disponibile actualmente (primul volum al versiunii italiene) - că acest conflict a fost creat de un alt grup de supraloși , adică "Hathor Pentalfa " , în legătură cu elemente determinante din " Geburah " , " Der Ring " , "Compass Star-Rose" , și poate și altele încă .

În timpul întrevederii , un " frate " îl întreabă pe Brzezinski : " Iar tu , "frate Kronos " , poți confirma că ai participat și tu la acest teatru cu o mie de înșelăciuni care s-a jucat în Ucraina prin " Trei ochi " , " Lux ad Orientem " și " Eurasia de aur " ? "

Brzezinski a răspuns :

" Este potrivit să abordez acest subiect în următoarele volume [ale lui Magaldi] . Însă pot răspunde chiar de acum că da , situația ucraineană a fost un element ce a aparținut strategiei noastre complexe , ce va servi a-i devansa pe cei din Orientul Apropiat , din Occident și din lume , cu toții închiși în mitul lui ISIS ." (pag . 577)

Pentru moment , din cauza lipsei altor patru volume - ce ar fi trebuit să prezinte în mod logic explicații mai argumentate - trebuie să ne mulțumim cu aceste prime declarații . Știm că e vorba despre înscenări macabre și sângeroase ce trimit doar la un unic conflict adevărat ce e născut în sânul elitei francmasoneriei mondiale în 2000 , adică în anul fondării oficiale a lui "Hathor Pentalfa " . Un conflict ce e întreținut de toți masonii supraloșilor , ce nu se îngrijesc de binele , integritatea corporală sau viața milioanei de oameni . Un conflict ce trebuie văzut bineînțeles și în arierplanul atacurilor teroriste operate la Paris de ISIS , creație a lui "Hathor Pentalfa " , și care au avut loc pe 13 noiembrie (luna a 11-a) 2015 , în perfectă concordanță cu Cabala (6) .

Să analizăm două alte episoade ale istoriei celei mai recente , rămase necunoscute observatorilor neinițiați . Nimeni - cu excepția membrilor supraloșilor (ori chiar numai ai câtorva supraloși bine determinate) , chiar nimeni , nici chiar un singur francmason de gradul 33 , nu poate înțelege ce se întâmplă cu adevărat în politică la scară mondială !

Primul din cele două episoade este războiul din Kippur în timpul căruia a avut loc un eveniment special : pe 6 octombrie 1973 , susținute de mai multe țări arabe , Egiptul și Siria au atacat statul Israel . Henry Kissinger , pupilul preferat al foarte puternicului Rockefeller - ce nu este mai mult decât un servitor al Rotschilzilor - a luat oficial pe 22 septembrie funcția de secretar de stat al Statelor Unite , însărcinat cu afacerile externe . În mod oficios - așa cum o subliniază de mai multe ori Magaldi - Kissinger a ocupat din 1969 postul de consilier al securității președintelui .

Francmasonul " neoaristocrat " Kissinger a incitat israelienii să aplice toată eficacitatea mortală a aparatului lor militar , permițându-le astfel să se prezinte în fața lumii ca o putere militară majoră , prin distrugerea forțelor de luptă siriene și egiptene , și realizând distrugerea totală a celei de-a treia armate comandate de Cairo - blocate fără aprovizionare în deșert . Aceasta ar fi fost o victorie triumfală pentru Israel și o înfrângere radicală pentru Egipt . Cu toate acestea , ministrul afacerilor externe american , Primul Supraveghetor al supraloșii " Trei ochi " (sub președinția Marelui Maestru David Rockefeller) a forțat israelienii să se retragă . El a devenit astfel un mare creanțier (de pus de asemenea și în contul prietenilor săi de la frăție) al guvernului lui Mohammed Anwar

al Sadat (1919 - 1981, președinte egiptean între 1970 și 1981). Cel din urmă putea chiar să revendice cucerirea unei părți a peninsulei Sinai , răzbunând astfel învingerea suferită cu circa șase ani înainte pe timpul lui Nasser (războiul de șase zile, între 5 și 10 iunie 1967).

Această trădare misterioasă făcută " poporului evreu " a provocat excluderea din societatea evreiască a unui anume Henry A. Kissinger , alias Avraham ben Elazar . De fapt , condamnarea a fost pronunțată de un tribunal (secret) superior al rabinilor (7). Hotărârea luată de tribunal , redactată și tipărită în ebraică și în engleză, a fost documentată de Jean Boyer în cartea sa *Cei mai răi dușmani ai popoarelor noastre* (pag . 41) . [Nt : această versiune franceză a fost completată și publicată în 1977 .]

Această decizie, care nu i-a dăunat niciodată evreului areligios Kissinger , face lumină asupra revelațiilor lui Magaldi , dovada că politica supraloajilor nu e întotdeauna identică cu aspirațiile pseudomesianice ale talmudismului, ci în unele cazuri îi poate fi opusă .

Ceea ce s-a produs în spatele scenei nu se reduce în nici un fel la francmasonul supraloajilor Henry Kissinger , și nici la supraloaja " Trei ochi " . Războiul din Kippur a fost opera unei noi supraloaji .

Pe această temă Magaldi comunică informații confidențiale (pag . 356) : " În toamna lui 1972, delegați francmasoni (coordonăți de sfera lui Kissinger) din " Trei ochi " și " Joseph de Maistre " (cu binecuvântarea membrului lor Leonid Brejnev și sub controlul unui alt membru eminent , șeful KGB, Iuri Andropov) au stabilit bazele supraloajii " Amun " .

" Această supraloajă este frecventată mai ales de înaltele personalități politice și ale finanței nord-africane și din Orientul Apropiat, de exemplu francmasoni (membri deja în lojile " regulate ") Hafez el Assad (1930 - 2000) , președintele Siriei între 1971 și 2000 ; Hussein ibn Talal (1935 - 1999) , regele Iordaniei între 1952 și 1999 ; Soleimane Frangié (1910 - 1992) , președintele Libanului între 1970 și 1976 ; Hassan II (1929 - 1999) , regele Marocului între 1961 și 1999 ; Mohammed ben Brahim Boukharouba , cunoscut sub numele de Houari Boumédiene (1932 - 1978) , președintele Algeriei între 1967 și 1978 ; Mohammed Anwar al Sadat (1919 - 1981) , președintele Egiptului între 1970 și 1981. Mulți alți politicieni, militari, industriași, diplomați și agenți ai serviciilor secrete siriene , iordaniene , libaneze, marocane, algeriene și egiptene, și-au făcut debutul pe scena internațională prin orchestrarea de către ei-înșiși a planificării iar apoi a executării războiului din Kippur , un capitol deosebit de ambiguu al istoriei . Paradoxul paradoxurilor , în supraloaja " Amun " în afară de Kissinger și de Andropov , printre maeștrii ce au fondat-o se numărau și alte personalități din sfera politică ce erau inițiate . Este vorba despre Moshe Dayan (1915 - 1981) , ministrul apărării israeliene între 1967 și 1974 ; Israel Tal (1924 - 2010) , șeful statului major israelian în timpul conflictului din octombrie 1973 ; precum și Mohammed Abd al Ghani al Gamassi (1921 - 2003) și Mustafa Tlass (1932) , comandanți șefi ai forțelor armate siriene și egiptene . "

Cu toate acestea Magaldi nu expune motivul răului fără limite al înalt inițiatilor care provoacă crize naționale și conflicte internaționale, nici motivele adânci ale

războiului din Kippur . Arhivele cele mai confidentiale ale supralojilor nu dau nici o indicație despre acest subiect . Această atitudine privește " Sinagoga Satanei " (Ap. 2, 9 & 3, 9) și pe tatăl său care este " omucid de la început ." (In. 8, 44) .

Magaldi încearcă să răspundă prin această explicație (pag . 356) :

" Conflictul arabo-israelian din octombrie 1973 a fost cel mai ciudat și mai ambiguu , neavând nici un învins adevărat (cu excepția soldaților și a civililor morți), ci doi învingători: Israel și Egipt . Pe de altă parte, șefi de stat și militari ai acestor două țări aparțineau supralojii " Amun " ."

După moartea tatălui său , membru fondator al lui " Amun " , Bashar el-Assad a luat din 2000 conducerea Siriei. Or, privitor la emirul Qatar-ului, Hamad ben Khalifa al Thani , am văzut deja că acesta este membru al supralojii "Hathor Pentalpha " , și că în 2013 el i-a transmis puterea fiului său Tamin ben Hamad al Thani , inițiat și el în "Hathor Pentalpha " , dar și în " Amun " și "Compass Star-Rose" .

(6) NLG : Cititorul va înțelege prin urmare identitatea instigatorilor atentatelor . Pentru mai multe informații, a se citi cartea mea *Numerologia secretă a Sinagogii Satanei* .

(7) NLG : anunțul de excomunicare al Beth Din-ului din America (Tribunalul Suprem al Rabinilor) privitor la excomunicarea lui Avraham ben Elazar - în mod accesoriu Henry Kissinger - apărut în *Jewish Press* de vineri, 18 iunie 1976.

SUPRALOJA "WHITE EAGLE " ȘI CĂDEREA ȘAHULUI IRANULUI

Până în anii 1950 persanii ignorau că noua și frumoasa lor "democrație " nu era decât o construcție a francmasoneriei și a supralojilor . Pentru asta au plătit un tribut greu .

Șahul Mohammed Reza Pahlavi , membru în supralojile " Leviathan " și " Ibn Arabi " l- a destituit prin violență în 1953 pe " fratele " său de supraloji Mohammed Mossadeq (și din "Ibn Arabi ") ca să conducă țara în mod antidemocratic , prin tortură și crimă . După înființarea noii supraloji " Three Eyes " în 1968, șahul a primit o inițiere masonică . Regimul său tiranic era perfect adaptat la această ideologie masonică . În mod egal, sub acest aspect nu ar fi fost niciodată nici cel mai mic motiv pentru a-l înlătura – fiind mason inițiat în cel mai înalt grad . Când aceasta a avut loc în 1979 , " frații " săi de la " Three Eyes " au fost deconcertați și dezorientați . Aceștia nu au putut să își închipuie cine le dăduse lovitura , fiind departe de a bănuși că sforile erau trase de supramasonerie .

Presa a fost și ea descumpănită . Noua supralojă " White Eagle " a fost fondată - după "Hathor Pentalpha " - în secret absolut, pentru a-i dăuna lui " Three Eyes " devenită prea puternică ! " White Eagle " lucra la căderea lui Mohammed Reza ,

membru în "Three Eyes". Această luptă "fratricidă" dădea oportunitatea unei străpungeri a supramasoneriei de tendință "progresistă" și "democratică", până acum absent în Persia, căci membrii lui "White Eagle" erau "oligarhi", exact ca în cele trei supraloji "Three Eyes", "Geburah" și "Edmund Burke".

Mai mult, supraloja "Amun" și câțiva francmasoni din "Joseph de Maistre" (fondată de Lenin, vezi vol.1), opuși hegemoniei lui "Three Eyes", participau și ei la planificarea loviturii de stat în Iran, déjà dinainte de fondarea oficială a lui "White Eagle" în decembrie 1978 (pag. 372).

După Magaldi, "White Eagle" a fost fondată de personalitățile supramasoneriei enumerate mai jos. Primii opt, membri în "Three Eyes", și-au ascuns la perfecție jocul dublu (pag. 368).

- 1) George P. Schultz (mai apoi ministru al afacerilor externe sub Ronald Reagan)
 - 2) Philip Guarino (decedat 1993), eminența cenușie a partidului republican, fost preot catolic, a fost rezident în Italia în timpul dictaturii lui Mussolini, iar după cel de-al doilea război mondial a fost asociat în activități neofasciste.
 - 3) Milton Friedman (economist și cofondator al "Școlii" de la Chicago).
 - 4) Friedrich von Hayek (la fel, economist și cofondator al "Școlii" de la Chicago).
 - 5) Paul Volcker (președintele FED între 1979 și 1987).
 - 6) Alan Greenspan (președintele FED între 1987 și 2006).
 - 7) William Hedcock Webster (directorul FBI între 1978 și 1987, și șef al CIA între 1987 și 1991).
 - 8) Alexander Haig ministru al afacerilor externe sub Ronald Reagan între 1981 și 1982).
- Dintre acești opt americani, doi sunt evrei (M.Friedman și A. Greenspan), adică 25%. Trebuie adăugați de altfel șase britanici provenind din supraloja "Edmund Burke" (pag. 369):
- 9) Anthony Fischer (1915 - 1988), antreprenor bogat, prieten și elev al lui Friedrich von Hayek, fondator și cofondator al mai multor *think tank*-uri (laboratoare de idei), cum ar fi Institute of Economic Affairs (Londra, 1955), și Atlas Economic Research Foundation (Statele Unite, 1981), a fost introdus de Hayek în supraloja "Edmund Burke".
 - 10) Geoffrey Howe (1926 - 2015), ce a ocupat mai multe posturi de ministru în guvernul Thatcher și a participat la căderea acestuia în 1990. El era membru și în supraloajile "Pan Europa" și "Compass Star-Rose".
 - 11) David Owen (născut în 1938), membru în "banda celor patru" (8), fondator al partidului social democrat (SPD) ce avea ca obiectiv slăbirea partidului muncii și asigurarea victoriei lui Thatcher.
 - 12) Shirley Williams (1930 - 2021), la început membră în partidul muncii și deputată la camera comunelor (MP) între 1964 și 1983, și de mai multe ori secretară de stat. În 1981 a făcut parte din "banda celor patru" care au fondat partidul social democrat (SPD).
 - 13) William Rodgers (născut în 1928), și el membru în "banda celor patru".
 - 14) Roy Jenkins (1920 - 2003), și el membru în "banda celor patru".
 - 15) Walter Annenberg (1908 - 2002), ambasador american în Marea Britanie între

1969 și 1974 , care , împreună cu soția sa , a fost un mare finanțator și susținător al campaniei lui Ronald Reagan în 1980 .

Magaldi mai enumeră mai mulți francmasoni de cel mai înalt grad ce proveneau din alte supralozi " oligarhice", ce au conlucrat la fondarea lui " White Eagle " :

16) Leonore Cohn Annenberg (1918 - 2009) , soția lui Walter Annenberg , ce aparținea elitei societății americane . În 1981 a fost numită șefa de protocol a Statelor Unite .

17) William Joseph Casey (1913 - 1987) , francmason , cofondator în 1978 al "Manhattan Institute for Policy Research" , ce își va schimba numele în 1981 în " Center for Economic Policy Studies " , și director al CIA între 1981 și 1987 .

18) Quintin McGarel Hogg, viconte Hailsham (1907 - 2001) , francmason, politician conservator Tory, Lord Cancelar (ministrul justiției) între 1979 și 1987 .

19) Nigel Lawson (născut în 1932) , a ocupat mai multe posturi de director de cabinet sub Margareth Thatcher , în special cel de ministru de finanțe (1983 - 1989) .

20) Robert Leigh - Pemberton , baron Kingsdown (1927 - 2013) , francmason, director al Băncii Angliei între 1983 și 1993 .

21) Caspar Weinberger (1917 - 2006) , francmason, om de afaceri și ministru de finanțe între 1981 și 1987 .

22) Frank Carlucci (1930 - 2018) , francmason, viceministru al apărării, consilier al securității naționale, ministru al apărării între 1987 și 1989 .

23) Lew Wassemann (1913 - 2002) , francmason, influent om de afaceri de la Hollywood, membru oficial al democraților, unul dintre finanțistii cei mai influenți și susținători al lui Ronald Reagan la alegerile pentru Casa Albă din 1980 (Reagan era republican ...) .

24) Francesco Cossiga (1928 - 2010) , președinte italian, membru în " Three Eyes " , care din mai 1978 a considerat această supralojă vinovată de moartea lui Aldo Moro , ceea ce l-a făcut să intre din răzbunare în " White Eagle " .

25) Armando Corona (1921 - 2009) , Mare Maestru al Marelui Orient al Italiei între 1982 și 1990 .

26) Giovanni Spadolini (1925 - 1994) , om politic italian, la origine fascist și antimason, ce avea să devină " frate " de lojă și membru în supraloja " Ianus " .

27) Carlo Azeglio Ciampi (1920 - 2016) , președinte al Băncii centrale italiene , francmason, membru al supralojilor " progresiste " " Montesquieu " , " Atlantis - Aletheia " și al supralojii de tip " oligarhic " " Pan Europa " .

28) Beniamino Andreatta (1928 - 2007) , politician italian, francmason, care , ca și Cossiga , a aderat la " Pan Europa " din cauza asasinatului lui Moro .

29) Jacques Chirac (1932 - 2019) , președintele republicii franceze între 1995 și 2017, membru în supraloja " Atlantis - Aletheia " .

30) Wilfried Martens (1936 - 2013) , prim ministru belgian între 1979 și 1981 , și între 1981 și 1992 ; președintele partidului popular european între 1990 și 2013 , și membru în " Pan Europa " .

31) Walter Wriston (1919 - 2005) , director general și președinte director general de

bancă sub aripa lui Rockefeller, Citibank/Citicorp, de la sfârșitul anilor 1960 până în 1984, ce a fost președintele consiliului american pentru politica economică între 1982 și 1989.

Această listă exhaustivă menționează talmudiști cunoscuți ca Walter Annenberg , Leonore Cohn Annenberg , Nigel Lawson , Caspar Weinberger , Lew Wassermann , adică 20% dintre numele date . Magaldi adaugă : "... în afară de aceștia, mulți alți bărbați și femei, francmasoni de diferite naționalități , și nu dintre cei mai neînsemnați " ! ... (pag. 371)

Acești inițiați au decis să dea o lovitură lui " Three Eyes " , înlăturându-l pe șahul Iranului de la tron cu ajutorul unei false revoluții populare . Pentru a ațâța mânia populară prima lor măsură a fost criminală , după Magaldi , în stilul actualei terori a lui ISIS coordonată de "Hathor Pentalpha " . În plus, înainte ca noua lor supralojă " White Eagle " să fie fondată oficial, ea exista de manieră oficioasă .

După cum le e obiceiul , francmasonii supralojilor au provocat o baie de sânge îngrozitoare .

" Ei au fost responsabilii celebrului incendiu de la cinematograful " Rex " produs în orașul iranian Abadan pe 19 august 1978 , în care și-au pierdut viața mai mult de patru sute de persoane . Responsabilitatea acestei fărâdelegi (evident criminale și fără iertare) a fost atribuită poliției secrete persane SAVAK (9)(de data aceasta nevinovată) - Organizația Națională pentru Securitate și Informații - brațul drept al șahului însuși . " (pag. 372)

Tot ei sunt - urmează Magaldi - cei ce au emis ideea că Ruhollah Mustafa Khomeiny (1902 - 1989), mai bine cunoscut sub numele de Ayatollahul Khomeiny , ar putea fi purtătorul de cuvânt carismatic al unei reînnoiri democratice iraniene, în care toate curentele existente , religioase și laice , ar conflua în mod " pluralist " . Totuși, așa cum spune Magaldi în puține cuvinte , ei nu luaseră în calcul faptul că Khomeiny ar putea scăpa de sub controlul lor .

Tot ei au încurajat și au cimentat alianța dintre grupurile marxiste și islamiștii Mujahidini în materie de revoltă populară și de un mic război (pornind de la o susținere financiară colosală). Și în sfârșit, tot ei au fost cei care au conlucrat la fondarea unei republici islamiste, cu un aparat de stat atât civil cât și religios, însă care să fie dominată de un Consiliu al Înțelepților clerical și oligarhic .

După căderea șahului în ianuarie 1979, ei au organizat pe 1 februarie întoarcerea triumfală a lui Khomeiny . Francmasonul din supralojile " progresiste " , Shapur Bakhtiar , membru în "Ibn Arabi " , s-a prezentat în ultima clipă să ia puterea . El " a încercat în van să introducă fondarea unei democrații pluraliste în stil occidental ." Guvernul său "liberal și laic " a fost repede îndepărtat . Pe 30 martie 1979 " White Eagle " " a binecuvântat un referendum consacrat nașterii regimului teocratic inspirat de Charia , ce corespundea lui Khomeiny - tradiționalist, fundamentalist , antiliberal și autoritar - precum și susținerii secrete din sânul său . " (pag. 373)

De-a lungul acestei schimbări de regim a fost vorba de punerea la încercare a unei mișcări de revoltă împotriva foarte puternicei supraloji " Three Eyes " . Însă, deoarece nimeni nu era la curent cu jocul din alcovurile puterii în afara francmasonilor cei

mai mari în grad - direct implicați în foarte recenta " White Eagle " - toată lumea , atât profană cât și francmasonă, se afla în beznă, neștiind cum să interpreteze această bizară schimbare de regim.

Magaldi spune că jocul nefast a continuat : membrii lui " White Eagle " au decis să dea două lovituri dintr-o dată . În prima , " Three Eyes " a fost detronată definitiv prin criza ostatecilor americani din 4 noiembrie 1979 .

Șahul fugise în Statele Unite din fața așa-zisei mâinii a poporului persan . Încercând să își salveze fața , el "a primit anunțul " că ar fi avut nevoie de îngrijiri medicale . De fapt, "trebuia să coordoneze împreună cu frații săi de lojă toate contramăsurile ce trebuiau luate împotriva revoluției islamice a Ayatollahilor ." Cei mai puternici " frați " din " Three Eyes " , David Rockefeller , John J. McCloy , Henry Kissinger , Zbigniew Brzezinski erau perturbați și consternați de ceea ce se petrecuse în Iran . " (pag. 373) . Francmasonii din " White Eagle " împreună cu supralojile asociate (din aceeași facțiune) au folosit această circumstanță pentru a instaura în secret regimul lui Khomeiny, prin organizarea în special a mișcărilor de protest în interiorul și în exteriorul Statelor Unite . Aceste mișcări au avut punctul culminant în ocuparea ambasadei americane de la Teheran, organizată de gardienii revoluției islamiste, Pasdaran. Au fost luați ostatici peste cincizeci de angajați și funcționari .

Se anunța următoarea lovitură împotriva lui " Three Eyes " . În cadrul schimbului de ostatici americani, regimul lui Khomeiny a cerut predarea șahului . Președintele Jimmy Carter , depinzând de supramasonii de la " Three Eyes " , a refuzat . Planul diabolic al supralojilor antrenate de " White Eagle " a găsit în guvernul Carter sprijin și infiltratori ce au reușit să întunece și să înceteze capacitatea de judecată a gânditorului extrem de abil care era Brzezinski - pe atunci consilier pentru securitate . (pag. 373)

Brzezinski s-a poziționat pentru folosirea unui comando special pentru a elibera ostaticii prin forță . Sucombând inspirației cinice a opozanților lor necunoscuți din " White Eagle", președintele Carter și eminența lui cenușie Brzezinski au dat operațiunii lor , cu nevinovăție, numele de cod " Operation Eagle Claw " (Operațiunea Gheara Vulturului) .

Această manevră ce purta semnătura " White Eagle " nu putea decât să rateze, căci ea fusese adusă firește la cunoștința Ayatollahilor - cu această intenție precisă - înainte de a începe . O trădare insidioasă a celor mai înalte grade ale francmasoneriei ce a avut un rezultat dublu : un eșec resimțit al intervenției și un eșec al campaniei electorale provocate de " Three Eyes", la care trebuie adăugat un eșec , cu aceeași ocazie, a realegerii lui Jimmy Carter . Aceste eșecuri au fost mai apoi folosite - așa cum a fost deja semnalat - de francmasonii de gradul cel mai înalt din " White Eagle " , divizați în interiorul propriei lor facțiuni "oligarhice", pentru ca supralojile să instaleze la Casa Albă pe omul lor de paie, Ronald Reagan, în locul lui Carter . Cele două marionete se aflau în mâinile supramasoneriei și din acest motiv nici o diferență ideologică nu putea fi făcută între acești doi candidați ! (pag. 373)

Acest episod de neînțeles devine acum logic datorită clarificărilor lui Magaldi

asupra politicii mondiale, ce rămâne (să recunoaștem) inaccesibilă oricui este dinafara acestui joc hotărât în secretul celor mai mari loji, ce instrumentalizează după cheful lor partidele politice și alegătorii lor .

Cel ce se amestecă fără să fie invitat în tratative străine, va fi întotdeauna considerat idiot ! Și dat fiind că interesele supraloilor nu au fost , nici nu sunt și nici nu vor fi niciodată ale noastre, nu trebuie să ne lăsăm prostiți de jocul politic , nici să ne lăsăm corupți, ca de pildă în cazul politicii externe în Ucraina și în Siria .

(8) NLG : " Banda celor patru" a fost un grup de disidenți ai partidului muncii englez ce au fondat partidul social-democrat . Este vorba despre William Rodgers , Shirley Williams , Roy Jenkins și David Owen , inițiați în supraloji . Termenul " Banda celor patru" provine prin analogie de la patru demnitari ai partidului comunist chinez care au fost acuzați de a fi voit să ia puterea după moartea lui Mao Tse Tung .

(9) Savak era o structură creată de Israel și Mossad și susținută de CIA.

SUNT OARE CREDIBILI MAGALDI ȘI CEI PATRU INTERLOCUTORI AI SĂI ?

Amânăm studiul acestei chestiuni , deși răspunsul a fost deja comunicat chiar de la prima pagină a prezentei lucrări (vol. 1 , versiunea italiană). Această chestiune este tratată de preotul catolic tradițional și hirotonisit în regulă Don Curzio Nitoglia, care este unul dintre puținii oameni ai bisericii ce a luat cunoștință de cartea revelațiilor lui Magaldi .

Pe site-ul său internet , *Segreteria Web di don Curzio*, acest teolog, mare cunoscător al francmasoneriei și al concepției talmudiste a unei lumi unice a scris pe 4 mai 2015 :

" Gioele Magaldi (ce aparține lumii francmasoneriei) a produs o carte foarte interesantă despre loji și supraloji (ce trebuie citită totuși cu prudență), după patru ani de cercetări și de lecturi de dosare aparținând arhivelor secrete ale francmasoneriei internaționale , în legătură cu care autorul ne asigură că a putut să le consulte cu permisiunea francmasonilor. Aceasta e noutatea acestei cărți - deși nu avem nici o idee despre modul în care aceste supraloji au adunat documentele . Este oare vorba despre o nouă afacere Léo Taxil ?... Să fim deci foarte atenți !"

Don Nitoglia are dreptate să comunice această avertizare și să facă apel la prudență . Cu toate acestea, chiar și în cazul ce se numește escrocheria Taxil - care a explodat cam acum o sută douăzeci de ani , în 1896 - nu a fost definit cu claritate unde se găsește cu adevărat granița între veritabilele revelații și simplele invenții . În plus, procedeul colectivului de autori Magaldi & Co. este atât de precis și convingător încât se distinge de cazul Léo Taxil .

Cartea lui Magaldi dă toate garanțiile de a fi foarte serioasă . Sute de persoane ce trăiesc în acest moment sunt numite în mod concret și sunt acuzate cu exactitate de fapte grave, în vreme ce cei cinci interlocutori - printre care Magaldi - vorbesc în același mod și refuză apelativul de "teoretician al complotului", ceea ce pune într-o lumină proastă comparația cu Léo Taxil .

Pentru a arăta cum au studiat arhivele cu cea mai mare precizie , autorii au comunicat datele de naștere și de deces ale francmasonilor din supralozi menționați în declarațiile lor . În calitate de istoric profesionist, Magaldi nu valorizează doar datele biografice , ci cultivă și scrierea exactă a numelor proprii . Această rigoare se regăsește în maniera de a retranscrie ortografierea numelor persoanelor prezentate , oricare ar fi proveniența sau originea acestora - arabă, franceză, persană, rusă, chineză . Numele proprii sunt date fără greșală, cu mult mai mult succes decât o face marea presă . Această rigoare fără seamăn este împinsă chiar până la aplicarea accentelor existente în diferitele lingvistici . Cât despre lucrarea în limba italiană a lui Magaldi , este vorba , fără nici un dubiu , de o muncă de o mare calitate universitară .

Este imposibil de a inventa istorii atât de bogate în detalii și într-atât de coerente, folosind numele a sute de persoane încă în viață și extrem de proeminente, așa cum o raportează cei cinci interlocutori și alte personalități ale supramasoneriei . Mai mult, Gioele Magaldi este o persoană reală ce poartă un nume real și cunoscut în Italia , după cum o atestă numeroasele articole ale presei naționale .

Cu exact aceeași precizie , la pagina 384 a cărții sale, Magaldi comunică lista fondatorilor primei supralozi "oligarhice" ce a văzut lumina zilei sub inspirația lui Cecil Rhodes , "Edmund Burke" , ce a primit între 1888 și 1909 englezi, americani , francezi, italieni și un german :

- 1) Nathan Mayer Rothschild (1840 - 1925)
- 2) Charles Rudd (1844 - 1916)
- 3) Alfred Beit (1853 - 1906)
- 4) Alfred Milner (1854 - 1925)
- 5) Reginald Baliol Brett (1852 -1930)
- 6) Henry Hamilton Johnston (1858 - 1927)
- 7) Arthur James Balfour (1848 - 1930)
- 8) Henry Edward Manning (1808 - 1892)**
- 9) Herbert Alfred Vaughan (1832 - 1903)
- 10) Francis Alfonsus Burne (1861 - 1935)
- 11) Alfred Sharpe (1853 - 1935)
- 12) Albert Henry George Grey (1851 - 1917)
- 13) Joseph Chamberlain (1836 - 1914)
- 14) Robert Arthur Talbot Gascoyne-Cecil, marchiz de Salisbury (1830 - 1903)
- 15) William Thomas Stead (1849 - 1912)
- 16) William Waldorf Astor (1848 - 1919)

- 17) Lionel George Curtis (1872 - 1955)
- 18) George Geoffrey Dawson (1874 - 1944)
- 19) Richard Feetham (1874 - 1965)
- 20) Leopold Charles Maurice Stennet Amery (1873 - 1955)
- 21) John Jacob Astor IV (1864 - 1912)
- 22) William Howard Taft (1857 - 1930)
- 23) Warren Gamaliel Harding (1865 - 1923)
- 24) Thomas William Lamont jr. (1870 - 1948)
- 25) Daniel Crisby Greene (1843 - 1913)
- 26) Jerome David Greene (1874 - 1959)
- 27) George Louis Beer (1872 - 1920)
- 28) Jean Paul Pierre Casimir Périer (1847 - 1907)
- 29) Georges Ernest Jean-Marie Boulanger (1837 -1891)
- 30) Emile Loubet (1838 - 1929)
- 31) Louis Renault (1877 - 1944)
- 32) Armand Peugeot (1849 - 1915)
- 33) Sidney Sonnino (1847 - 1922)
- 34) Luigi Gerolamo Pelloux (1839 - 1924)
- 35) Leo von Caprivi (1831 - 1899)

Astăzi majoritatea acestor nume nu ne mai spun nimic, deși găsim printre ele industriași cu greutate ca fondatorul lui Renault și Peugeot, succesorul direct al lui Otto von Bismarck - cancelarul Leo von Caprivi, omul apropiat de clanul Rotschild - Thomas William Lamont jr., precum și Arthur James Balfour - celebrul autor al Declarației Balfour din 1917 privitoare la crearea unui pământ evreiesc în Palestina. Acești patru talmudiști notorii constituie 12% din listă, adică o suprareprezentare în raport cu proporția lor în populație.

Magaldi furnizează cu această ocazie numele și datele de naștere. Nimic nu ne este ascuns, în special despre activitățile acestor persoane ca membre eminente ale supramasoneriei.

Lui Magaldi îi rămâne mult de lucru dacă vrea să-l ancheteze pe fiecare dintre ei. Și pentru că nu a fost niciodată catolic, nu i-a atras atenția singurul nume pe care l-am scris în gras. Însă acest nume a atras imediat atenția autorului prezentei lucrări fiindcă el este și cel al unui anglican convertit la credința catolică, ce a reușit chiar să ajungă episcop și cardinal.

Celebrul cardinal Henry Edward Manning, un Iuda dezgustător, a fost membru fondator al supralojii "Edmund Burke". Am verificat imediat dacă datele "1808 - 1892" comunicate de Magaldi sunt exacte, dacă era vorba despre același cardinal - foarte cunoscut în lumea bisericii. Nu există nici un dubiu, este vorba despre același cardinal.

Cardinalul Manning a fost reprezentantul cel mai înalt din tot clerul Angliei. Acest ecleziast anglican convertit la catolicism în 1851 a devenit arhiepiscop de Westminster în 1892. Manning este un trădător de teapa lui Léo Taxil (10).

E bine de știut că cercul interior al organizațiilor paramasonice fondate de supraloiji este alcătuit, după cum atestă Magaldi, din membri ai supramasoneriei. Acesta este cazul nucleului dur ("Comitetul de direcție") al Bilderbergului. Săptămânalul popular american *American Free Press* nu a avut nici o cunoștință despre cartea revelațiilor lui Magaldi. Cu toate acestea, la începutul lui octombrie 2015 acest săptămânal a publicat un raport despre cercul foarte secret al Bilderbergului. Pe 17 septembrie președintele comitetului director al grupului de asigurări Axa, francezul Henri de Castries, a ținut un discurs într-una dintre adunările *think tankului* american Brookings Institution, al cărei sediu este la Washington.

Firește, nimic nu a fost menționat pe afișe, însă înainte de începutul discursului acesta a fost prezentat auditoriului ca fiind președintele Bilderbergului. (11)

Acum, Magaldi revelează că grupul Bilderberg este creația a două supraloiji, "Pan Europa" și "Compass Star-Rose" (pag. 165), și că a fost condus de supraloija "Three Eyes" după fondarea ei în 1968 (pag. 214). Iar președintele Bilderbergului, Henri de Castries, ține de două dintre aceste trei supraloiji...

Deși nu e nici un dubiu că Magaldi cunoaște numele, el nu le comunică niciodată atunci când e vorba despre persoane care au fost în ultimii ani în comitetul de direcție al Bilderbergului, sau care i-au asigurat președinția.

Cu toate acestea l-a adăugat pe Henri de Castries pe lunga sa listă de francmasoni de gradul cel mai înalt, triată pe țări, și a semnalat că Castries ține de "Pan Europa" și de "Compass Star-Rose" ! (pag. 450)

Până în 2000, săptămânalul citat mai înainte - *American Free Press* - se numea *The Spotlight*. El a apărut timp de un deceniu sub două denumiri și a dispărut apoi în 2013. Membrul cel mai cunoscut din redacție era un anume Jim Tucker, numit de colegii săi "adulmecătorul Bilderbergului". În mod inexplicat părea că ghicea unde aveau să se țină următoarele conferințe. Mai apoi călătorea și obținea de fiecare dată în mod precis datele și locurile adunărilor, iar apoi publica rapoarte foarte exacte. De mai multe ori a reușit să se amestece în adunări și să urmărească unele discuții care i-au permis să publice în 2005 o carte despre adunările Bilderbergului, în care și-a povestit aventurile.

În anii din urmă a menționat că dispunea de o cârțiță ce provenea direct din cercul Bilderbergului și care îl informa despre ținerea următoarelor adunări. Întrebarea care ne vine în minte este cum de un membru "disident" de mult timp al Bilderbergului a putut să informeze astfel în mod precis timp de mai mulți ani un ziarist, fără a atrage bănuielile alor săi. Mai mult, dl. Tucker - autorul lui *Bilderberg Diary* - se prezintă pe copertă în mod explicit cu un semn codat al supraloijilor, pe care îl reproduce de altfel de numeroase ori și cu regularitate în jurnalul său. După cât se pare, dl. Tucker, probabil un simplu frate al lojilor superioare, primise autorizarea de publicare de la grupul Bilderberg.

Magaldi furnizează un răspuns neclar. Secretul ipocrit al grupului Bilderberg consta în răspunsurile incomplete ale lui Jim Tucker, pentru a nu trezi bănuielile asupra adevăratelor acțiuni ale acestei organizații paramasonice. Căci grupul Bilderberg este

un centru mondial de executare a deciziilor ce provin de la supraloji .

Prietenul lui Magaldi, "Fratele Kronos" alias Brzezinski, expune în detaliu cum noua supralojă "Hathor Pentalpha", de la fondarea ei oficioasă în 1995, planifică punerea în scenă a unui "fals terorism islamist" ce avea să se dezvolte în Afganistan și în Irak. Același "Frate Kronos" informează că fostul șef al partidului muncii și prim ministru Tony Blair - ce ținea de "Edmund Burke" - fusese deja inițiat din 1997 în "Hathor Pentalpha" (pag. 529). Ca urmare, el era informat din plin de așa-zisele planuri de război antiterorist, fiind el însuși un manipulator activ al acestora .

Până în octombrie 2014 - adică până la sfârșitul redactării cărții lor - nici Magaldi și nici "Fratele Kronos" nu au știut ce avea să fie adus sub lumina reflectoarelor un an mai târziu, în 2015 : " o parte a mesajelor de pe serverul privat al fostei ministre a afacerilor externe Hillary Clinton atesta că Tony Blair ceruse susținerea unei acțiuni militare a Statelor Unite împotriva Irakului cu șase luni înainte de luarea deciziei (12) ."

Această poziție a lui Blair e în deplină armonie cu apartenența sa la supraloji și mai ales la "Hathor Pentalpha", după cum o atestă Magaldi și coautorii lui .

În rezumat, privitor la afirmațiile răsunătoare ale lui Magaldi, putem avea o anumită reținere doar asupra unui punct . El expune că Ioan XXIII nu ar fi fost primul, însă ar fi fost singurul papă ce a aderat în mod formal la francmasonerie (pag. 159). În măsura în care înțelegem cuvântul "papă" în sensul catolic strict îi putem da dreptate lui Magaldi . Dar dacă îi considerăm pe ceilalți pseudopapi, adică uzurpatorii din secta Vaticanului II, nu putem decât să contrazicem afirmația lui Magaldi . Din acest motiv este aberant să gândim că francmasonii italieni nu știu că în acest moment în capitala lor, la Roma, Vaticanul este condus de unul dintre " frații " lor !

Magaldi se încurcă în propriile sale contradicții . După el, în spatele organizațiilor paramasonice Lucis Trust și Societatea de teosofie nu ar fi decât facțiunea supralojilor "progresiste și democratice" (13) (pag. 45 - 47). Ori, deja din 1975, aceste două organizații au anunțat cu o incomparabilă pertinentă sosirea apropiată a lui "Maitreya" sau încă "Maitreya - Cristos", sau chiar "Cristos", adică antihristul .

Organul care - în numeroase limbi - profetizează venirea apropiată a falsului Hristos ca ghid al lumii, nu e de fapt decât un organ al satanismului și în special al celor mai înalte grade ale francmasoneriei . Acest organ poartă aproape peste tot numele identic de " Share International ". În Germania apare ca publicație de zece ori pe an, sediul său fiind la München . În numărul 9 din octombrie 2015 (pag. 5) se afirmă că " papa și Dalai Lama contribuie la planurile lui " Maitreya " .

Am putea menționa de asemenea un alt francmason al supralojilor "progresiste și democratice", Benjamin Creme (14), produs al culturii talmudiste, ce revelează că "papa" și Dalai Lama " realizează o muncă de " Maitreya" și ajută prin exemplul lor la influențarea opiniei publice ."

(10) NLG : Spre deosebire de Johannes Rothkranz noi nu spunem a lui " Léo Taxil " ci mai degrabă a mișelului cardinal Rampolla , creatorul rețelei de infiltrare masonică ecleziastică a bisericii...

(11) Mark Anderson , *American Free Press* , 28/09 și 05/10/2015 , pag . 20 .

(12) Ron Paul, *American Free Press* , din 9 și 16/11/2015 , pag. 27 .

(13)) În Franța acest organism este prezent sub numele de " Partage International " .

(14) NLG : Benjamin Creme (1922 - 2016) a fost un artist scoțian ezoterist, conferențiar și autor, fondator al revistei *Share International* al cărui redactor șef a fost până la moartea sa . După el, a doua venire a lui Hristos, anunțată de numeroase religii , ar avea loc în curând sub formă de Maitreya , Instructorul planetar . *Maitreya* este numele pe care îl dau budiștii viitorului Budha însă Benjamin Creme spune că Maitreya este trimisul divin așteptat de toate marile religii sub diferite nume : Hristos, Imamul Mahdi, Krișna , al cincilea Budha Maitreya sau Mesia .

RAPORTUL SUPRALOJILOR CU IUDAISMUL

Care sunt legăturile dintre francmasonerie și iudaism ? Literatura forfotește de referințe asupra acestui subiect de-a lungul ultimelor două secole. Iar revelațiile lui Magaldi asupra existenței, alcătuirii și mașinațiilor concrete ale lojilor celor mai elitiste și celor mai secrete ne obligă să ne chestionăm de numeroase ori asupra subiectului studiat .

Deși în totalitatea cărții lui Magaldi subiectul iudaismului , ori mai exact al talmudismului, este strict tabu, apare aici un mare număr de nume de origine ebraică . Pentru a atrage atenția asupra acestui fapt , exemplul lui Henry Kissinger , alias Avraham ben Elazar, membru eminent al mai multor supraloji , cetățean al Statelor Unite , talmudist, nu este singular .

Dintr-un punct de vedere masonic poate exista o anumită logică în a nu face distincția între membrii creștini , evrei, musulmani , atei, căci aceasta a luat naștere tocmai pe baza indiferenței religioase .

Problema netratată de Magaldi și de colaboratorii săi se află în faptul că talmudiștii, în deplină legalitate, nu se identifică pe motiv religios, ideologic ori, și mai puțin încă, al poporului în interiorul căruia trăiesc și a cărui limbă o vorbesc .

Aceasta se verifică prin numeroase exemple noi . Unul dintre cele mai recente este citat și comentat de apariția lunară *Scara valorilor* .

Pe 25 septembrie 2015 Guy Bedos (talmudist notoriu și declarat) a fost invitat de postul TV France 5 . El a pronunțat cuvinte uimitoare , chiar șocante , în legătură cu directivele oficiale : " Eric Zemmour este evreu " , a constatat el . " E un evreu ciudat, a devenit mai francez decât francezii . Străbunicul meu a fost președintele consiliului ordinului avocaților din Algeria . El a contribuit la aplicarea decretului Crémieux ce a atribuit evreilor naționalitatea franceză . Când îl văd pe Zemmour am un sentiment

de culpabilitate . "

În ce ne privește suntem la fel de șocați . Când Bedos afirmă : " A devenit mai francez decât francezii " el vrea să spună că evreii , în ciuda faptului că posedă un pașaport francez, nu sunt francezi (15) .

Ne-am putea referi în același mod la *jocurile olimpice ale sportivilor evrei* . Astfel numea presa jocurile europene ale clubului Makkabi, care s-au derulat în august 2015 la Berlin și care existau deja în 1929 , fiind ținute pentru prima oară la Praga . Dacă aceștia s-ar fi considerat membri ai poporului în care trăiesc , o asemenea afirmație - " 2.300 de sportivi evrei din 181 de țări " - n-ar fi avut nici un motiv să existe (16) .

Pe același pseudoprincipiu e construit modelul unui parlament european și al unui consiliu european , și în manieră paralelă, un " Parlament ebraic european " - o creație a oligarhului evreu ucrainean Vadim Rabinovici , și a cărui președinție este asigurată de oligarhul rus Moshe Kantor (17) .

Mai există un motiv legat de faptul că Magaldi & Co. au decis să ignore nu numai religia, ci și importanța supranațională a talmudiștilor . Până la fondarea primei supraloiji supranaționale francmasoneria era organizată pe plan național . Aceasta activa între lojile diferitelor țări și se considera o forță cosmopolită ce îngloba întreaga omenire. Din a doua jumătate a secolului XIX francmasoneria a recunoscut pe plan intern proiectarea și fondarea unei "republici mondiale " care din secolul XX purta la exterior pentru neinițiați numele de " One World " (O singură țară) .

În concepția acestui " stat mondial " creat de la un singur popor pe întreaga planetă , lojile și supraloijile internaționale aspiră și la o umanitate reunită în jurul unei credințe "antiteiste", imaginate în jurul unui turn al lui Babel blasfemitor . În teorie , ele sunt indiferente privitor la faptul de a ști dacă cineva dintre ai lor se consideră francez sau evreu , întrucât aceste categorii sunt lipsite de orice însemnătate pentru ele .

Orice ar fi, Magaldi și interlocutorii săi furnizează multe nume de origine ebraică . Marea breșă care există în francmasonerie de la originea ei între facțiunile "democratice " și "progresiste " și cele "oligarhice " și " reacționare " îi privește la fel de mult pe "francezii " evrei ca și pe cei neevrei . Căci în ciuda identității lor talmudiste , cele două facțiuni sunt divizate și cred cu aceeași forță în convingerile lor personale , ca majoritatea francmasonilor din întreaga lume .

Din această cauză , în informațiile divulgate de Magaldi și asociații săi se află multe exemple , în special de economiști și de politicieni aparținând supraloijilor , de cultură talmudistă, ca Paul Krugman, Joseph Stiglitz , Jeremy Rifkin și Kenneth Rogoff . Cu toate acestea , Magaldi îi descrie pe Krugman și Stiglitz drept francmasoni "progresiști" , fără a spune că este vorba despre " frați " ce aparțin supraloijilor (pag, 272) . După Magaldi , poziția "progresistă " a lui Stiglitz l-ar fi costat funcția de director al băncii mondiale .

Marii bancheri ai dinastiei Rotschild (18) - după Magaldi , cea mai puternică - domină lumea supraloijilor , atât " oligarhico - reacționare " cât și " ecumenice " .

Magaldi nu acordă Rotschilzilor nici o atenție specială . La fel, nu se ocupă de

influența lor în sânul supraloilor . În schimb, David Rockefeller , " foarte puternic " (pag. 350) și trăgător de sfori în " Three Eyes " , nu e studiat, deși, fără nici cel mai mic dubiu , începând cu sfârșitul anilor 1960 și începutul anilor 1970 , acesta a fost cel mai influent francmason din ramura "neoaristocrată" . (pag . 311)

Cele două puteri din umbra antihristului se sprijină pe francmasonerie și pe talmudism .

Francmasoneria este ghidată de talmudism și este o procreație a iudaismului - ori cel puțin forța ei auxiliară .

Această noțiune este menționată mai ales în *Protocoalele înțelepților de la Sion* , care avansează de asemenea o dominație mondială talmudistă . Reprezentați în suficientă măsură, talmudiștii s-au debarasat de francmasonii netalmudiști din cele mai înalte sfere ale puterii . Aceștia din urmă ignoră planurile lor cele mai secrete .

Drept urmare, se observă chiar de la început o subordonare clară a francmasonilor, care au fost în orice caz, adeseori " cumpărați cu banii talmudiștilor " , sub acoperirea talmudismului și a cabalismului pseudomesianic .

Relativa supremație a talmudismului există de mai bine de o sută cincizeci de ani în toate domeniile vieții publice și în multe țări . După reprezentarea abundentă în fapte a lui Magaldi și a coautorilor săi, se vede cu claritate că teza dominației lojilor de către iudaism sau de către Rotschilzi nu este un element de mai mică importanță .

Același lucru rezultă în mod la fel de interesant , liber de orice prejudiciu, în ce privește originea francmasoneriei . Fostul francmason francez Paul Copin - Albancelli își expune cercetările legate de sfârșitul secolului XIX și începutul celui de-al XX-lea în lucrarea *Conjurația ebraică împotriva lumii creștine . Drama masonică* . În aceasta, el expune dovezi că francmasoneria a fost fondată de iudaism în scop anticreștin . El explică că de aceea fondatorii acesteia operează într-un mod invizibil (19).

În 1930 , iezuitul irlandez E. Cahill spunea că e dificil de a pune în concordanță această concluzie - cel puțin în ce privește originea francmasoneriei - cu multe fapte atestate clar . În loji , de la origini și până astăzi, au fost acceptate *Cabala* ebraică precum și miturile vechiului păgânism .

Pentru profani, Maat reprezintă o zeiță din vechiul Egipt , considerată " principiul adevărului , al echilibrului, al ordinii , al justiției , al obiceiurilor și al dreptului " . Ca zeiță a armoniei , dreptății și adevărului ea a dat numele său unei supraloii ce activează pentru împăcarea celor două facțiuni .

Ca și în cazul "Hathor Pentalpei " (20), tot de origine egipteană, aceste două nume de zei dovedesc că iudaismul cabalistic nu este singura sursă de inspirație a francmasoneriei .

Cahill subliniază și că " tradiția cabalistică ebraică a fost unul dintre principalele mijloace prin care ocultismul oriental a fost comunicat Europei moderne " , și că " mulți - ca să nu spunem aproape toți fondatorii recunoscuți ai Iluminismului secolului XVIII , inclusiv Weishaupt , Pasqually și Cagliostro - au fost inițiați în secretele cabaliștilor evrei " , și că "aceștia și-au luat inspirația și metodele din scrierile ezoterismului ebraic .

Apologistul evreu Bernard Lazare spune că în sânul francmasoneriei există cabaliști evrei , după cum o atestă ritualurile ." (21)

Capetele pregnante ale Umanismului și ale Renașterii s-au impregnat de miturile vechiului păgânism și de ereziile cabalei (și cele ale Talmudului) în asemenea măsură încât numeroși istorici evrei se laudau pe față că strămoșii lor au fost purtătorii diviziunii creștinismului în timpul Reformei protestante (22).

Din acest spirit al Reformei apărut în mijlocul secolului al XVII-lea va decurge francmasoneria într-o Anglie care, de mai bine de un secol , se dedicase trup și suflet unei forme de protestantism ce reunea elemente ale luteranismului și ale calvinismului : anglicanismul [Nt : care la origine este o schismă pur politică catolică antiromană].

Cauza acestuia o reprezintă importante influențe ebraice . Magaldi și interlocutorii săi raportează în detaliu manevrele supraloijilor . Astfel, pornind de la munca sa și de la ansamblul literaturii antimasonice obținem următoarea descriere : la aproximativ un secol de la fondarea primei Mari Loji în 1717 la Londra , iudaismul talmudic a devenit un element esențial al francmasoneriei , și aceasta, odată cu emanciparea francmasoneriei în interiorul societății în prima jumătate a secolului XIX . În asemenea măsură încât aceasta este suprareprezentată peste tot . Părintele Cahill ilustrează această realitate într-un articol publicat în periodicul roman *La Tribuna* din 13 noiembrie 1929, afirmând că la Viena 95% dintre francmasoni erau " evrei sau de origine ebraică " (23)!

Prin aceasta avem chiar impresia că prezența ebraică considerabilă în loji nu are alt motiv decât zelul monstruos cu care discipolii talmudiști - influențați de (pseudo)mesianism - aderă la francmasonerie . La origine ar fi putut fi evocat în primul rând motivul unei emancipări societale mai ușoare , dar - și aceasta până astăzi - adevăratul motiv este pur și simplu pregătirea la scară mondială a venirii unui fals Mesia, Antihristul .

Influența crescândă a acestui talmudism și-a găsit culcușul în loji chiar din mijlocul secolului XIX - mai ales începând cu anii 1880 , cu obiectivul de a constitui un stat în stat și de a proclama în cele din urmă un guvern mondial.

În supraloji spiritul explicit anticreștin este dovedit . El este identic atât la evrei cât și la neevrei . Acest lucru nu exclude însă faptul că acest spirit este marcat de agresivitate mai des la francmasonii talmudiști decât la ceilalți .

Dat fiind că starea de spirit și obiectivele politice sunt identice , linia conflictuală se situează deci în interiorul francmasoneriei și e mai accentuată în supraloji , nu între neevrei și evrei - în care primii ar fi dominați de cei de-ai doilea , ci între facțiunile taberei "neoaristocrate", " oligarhice" , " conservatoare - reacționare " opuse supraloijilor "democratico- progresiste " . Fiecare dintre cele două facțiuni numără atât evrei cât și neevrei .

Rotschilzii - în calitatea lor de înalt prădători ai finanței mondiale și tradiționali "ghizi ai comunității ebraice" (24) , susținuți în aceasta de un lung șir de alți multimiliardari adeseori evrei (Soros, Gates, Ellison, Zuckerberg, Adelson, Koch, etc) se situează, pare-se, de partea facțiunii " oligarhice" . Dar în ciuda puterii lor financiare, ei influențează în mod limitat parcursul oscilant al francmasoneriei mondiale .

În cazul în care Magaldi și ai săi nu au disimulat nimic, Rotschilzii sunt mai mult decât niște observatori tăcuți în interiorul supraloajilor : ei sunt adevărații conducători și factori de decizie ale acestora. Pe cât posibil, ei lasă discursurile pompoase pe seama personajelor care, în mod invizibil, le sunt totalmente devotate și dependente financiar sau profesional .

Numeroase informații puse la dispoziție de Magaldi asupra acestui subiect arată și alte elemente foarte importante . Cel ce a fost promovat de supraloaji posedă o mare putere . În teorie, în anumite cazuri el poate să o exercite împotriva intereselor de moment ale Rotschilzilor, cu condiția ca majoritatea propriei sale supraloaji , sau totalitatea facțiunii sale din supraloajă să îl susțină !

Chiar dacă în ansamblu talmudismul apără ideea întronării unui Mesia pământean care să domine peste " lumea indivizibilă " , cu toate acestea el este divizat de-a lungul curentelor sale în mai multe feluri . Această diferență se observă la nivelul unei mari mase de evrei neinițiați, și al unei mici minorități de inițiați pseudomesianici . O majoritate (circa 80%) nu sunt membri religioși, pe când o minoritate (circa 20%) sunt religioși fervenți . În corelație, există trei grupuri diferite de inițiați . Adică, pe de o parte, două facțiuni antagoniste de francmasoni de cel mai înalt grad , dintre care una vrea să-l aducă pe Mesia într-o manieră democratică, pe când cealaltă vrea să-l întroneze folosind forța . Pe de altă parte, există o a treia facțiune de inițiați talmudiști - în același timp foarte înalți cabaliști , care din principiu nu vrea să se amestece cu lojile mixte ebraice/neebraice (25).

Dacă în lumea creștină iudaismul a devenit inatacabil în asemenea măsură încât un reproș de antisemitism poate însemna o condamnare la moarte profesională și socială, aceasta se datorează importanței prezenței a acestuia în sânul lojilor precum și solidarității confesionale a acestora .

Celebrul anarhist socialist Pierre Joseph Proudhon (1809 - 1865) - spune Magaldi - fusese francmason de grad înalt , membru în supraloaja " Thomas Paine " (pag. 23) . Istoricul Georges Duveau nu a știut nimic despre aceasta atunci când a publicat în 1965 la Paris o lucrare despre Revoluția din 1848 sub titlul *1848* . În cartea sa el menționează această anecdotă :

" Ministrul justiției din guvernul provizoriu , Crémieux , era un israelit din sudul Franței (ce fusese inițiatorul Alianței Israelite Universale) . Colegul său de la Finanțe, Goudchaux, era un israelit de origine alsaciană . Proudhon îi critica . Făcând aluzie la atotputernicia Rotschilzilor sub monarhia burgheză, acesta a afirmat : " Nu am făcut decât să schimbăm evreei (26) " .

În mod obiectiv, este de necontestat - după cum o demonstrează declarațiile lui Magaldi - că falsul Mesia evreu , anunțat în Noul Testament drept Antihristul vremurilor noastre , nu va ajunge la putere fără susținerea pe deplin voluntară și convinsă a francmasonilor neevrei de gradul cel mai înalt . După cum vom vedea, politica masonică implică în mod absolut ca sute și mii de poziții-cheie să fie ocupate de forțe (înalt) inițiate care să fie apte profesional , adică formate și fiabile .

Supraloajile sunt conduse de un nivel talmudist pur . Această realitate nu privește doar

B'nai B'rith-ul, dar și organizațiile elitiste cum ar fi Congresul Evreiesc European sau Congresul Evreiesc Mondial - organizații constituite din funcționari de vârf, ale căror alcătuire concretă și activități sunt practic necunoscute de public, inclusiv de evreii înșiși !

Totodată, acest nivel foarte înalt al piramidei, oricare ar fi poziția sa față de diviziunile ideologice dintre talmudism și francmasonerie, nu dispune de primul loc ce i-a fost atribuit până atunci .

În același timp, unele acțiuni care sunt decise și realizate de supraloiji vizează, după cât se pare, alte obiective ce sunt agreabile în special talmudiștilor superiori . Putem să ne gândim de exemplu la războiul de Yom Kipur ce îi rămâne misterios lui Magaldi & Co. , membri ai supraloijilor neebraice . Acest război și multe alte " conflicte armate " ce zguduie lumea întregă din Afganistan în Yemen, trecând prin Sudan, par să corespundă cu *Protocoloalele înțelepților de la Sion* : " Trebuie să demoralizăm toate popoarele prin cupiditate și prin ură , prin lupte și prin războaie , prin lipsuri, foame și împrăștierea epidemiilor , pentru ca neevreii să nu găsească nici o altă ieșire decât supunerea în fața puterii noastre financiare și a întregii noastre dominații . Să nu dăm popoarelor nici o clipă de liniște, de nu, momentul dorit nu va sosi probabil niciodată (28) ."

Magaldi abordează acest punct în cartea sa . El interpretează că există o forță relativ independentă careia nu vrea - cel puțin în acest prim volum - să-i spună pe nume și care, împotriva voinței majorității membrilor supraloijilor, încearcă să impună propriul său program! Să privim mai de aproape această afirmație foarte importantă în textul original .

Primul ministru israelian Ytzac Rabin (1922 - 1995) - spune Magaldi - care a fost membru în supraloia " progresistă " " Daath ", se străduia, împreună cu Yasser Arafat - membru în supraloia " oligarhică " " Amun ", să găsească o soluție de pace cu palestinienii . Așadar, a fost asasinat de un " extremist evreu " . Totuși, după cum afirmă Magaldi , în asemenea cazuri se ascunde întotdeauna cineva care dă ordinul :

" În realitate , acesta [comanditarul], cunoștea interesul ce exista pentru menținerea acestei regiuni agitate în stare de conflict permanent. Într-adevăr, el a procedat în așa fel încât a eliminat pe singurul politician ce voise să regleze în mod definitiv procesul de pace între cele două popoare ale Orientului Apropiat . Cine l-a ucis pe Rabin , și de ce responsabilitatea acestui asasinat i-a fost dată unui fanatic, căruia i s-au dat arme pentru această misiune ?" (pag. 467)

În spatele acestui act se ascund de fapt șefii supremi, înalți gradați ai francmasoneriei și ai rabinismului religios , ai facțiunii celei mai turbate a cabalismului pseudomesianic . Ei sunt aceiași care s-au adunat începând cu 1993 în Statele Unite sub numele de " mișcare neoconservatoare" , și începând cu 1996 , în secret, în noua supraloajă "Hathor Pentalpha " de care țin probabil și Rotschilzii , dar care , cu toate acestea, se feresc de a apărea acolo fizic.

Magaldi înlocuiește cuvintele " evreu " și " talmudist " cu " cosmopolit " , și demonstrează că nu mai putem vorbi de Marea Britanie, nici de Statele Unite, nici de Franța, nici de Italia ori de Germania, etc, ca despre " popoare omogene și coerente" .

Magaldi scrie că " există încă în mod provizoriu guverne în exercițiu, alese de o

majoritate temporară, pretinsă a proveni din popor, și care sunt instrumentul intereselor mai mult sau mai puțin declarate, private și secrete, ale unor grupuri exterioare sau cosmopolite, în parte naționale, cu cetățeni străini de toate națiunile, și care în același timp își au patria peste tot, după propriile lor dorințe. " (pag. 282)

Toate aceste elemente conduc la concluzia inevitabilă că această locomotivă ce există atât prin evrei cât și prin neevrei formează " Sinagoga Satanei " (Ap. 2,9 ; 3, 9) care nu are nimic omenesc, ci e de-a dreptul diabolică, căci vine din infern . Aceștia servesc demonul, fie că sunt francmasoni de gradul cel mai înalt ce apără o " lume unică " , "democratică " sau "oligarhică" , pseudomesianiști , evrei sau neevrei . Din acest motiv falsul Mesia " Maitreya - Cristos " sau " Fiara " își va trage forța și puterea de la Satana (Ap. 13, 2), cu obiectivul căutat " de adorare a dragonului, întrucât el i-a dat putere fiarei , și de adorare a fiarei, căci : "Cine e asemenea fiarei , și cine se poate lupta împotriva ei ?" (Ap. 13,4)

Toți cei care își țin ochii închiși în fața adevărului exclusiv al religiei catolice, apostolice și romane, cei ce perseverează în negarea existenței unui Dumnezeu al trinității ce a creat o lume supranaturală, se lipsesc de adevărata înțelegere și de motivul profund care pune lumea noastră în mișcare .

(15) *Scara valorilor*, noiembrie 2015 , pag. 11.

(16) *Dpa* , articolul *Olympia der jüdischen Sportler - Fragen und Antworten zu den europäischen Makkabi - Spielen in Berlin* în ziarul *Hessisch - Niedersächsische Allgemeine* (HNA), 29/07/2015 .

(17) *Scara valorilor*, septembrie, 2015 , pag. 14.

(18) În ce-i privește pe Rockefelleri, aceștia nu au constituit nici chiar de departe o dinastie la fel de coerentă . Ei nu au lucrat cu propriul lor capital, ci în mod fiduciar, cu cel al Rotschilzilor (și al altora) . E adevărat că Magaldi îl desemnează pe tată, John Davison Rockefeller sr . (1839 - 1937) și pe fiu, John Davison Rockefeller jr . (1874 - 1960) drept francmasoni , dar nu precizează dacă erau și masoni în supraloji . După cât se pare toți au aparținut unei supraloji , " Trei ochi " , ca și David Rockefeller , decedat pe 20 martie 2017 la vârsta de 102 ani datorită unui număr de șase transplanturi cardiace ! (pag. 209)

(19) Paul Copin - Albancelli , *Conjurația ebraică împotriva lumii creștine . Drama masonică* , 1909.

(20) Ea poartă numele zeiței antichității egiptene Hathor care, sub numele mai cunoscut de Isis , îndeplinește dintotdeauna în francmasonerie un rol simbolic important, ca simbolul lojilor stelei cu cinci brațe , care nu se numește doar " pentagramă " , dar și "pentalfa" , însemnând : "ce poate reuni de cinci ori litera alfa a alfabetului grec " . (Cf. *Supralojile nr. 1*)

(21) E. Cahill S.J., *Francmasoneria și mișcarea anticreștină*, Dublin, 1930, ediția a 5-a , Christian Book Club of America, 1959, pag. 82 .

(22) J. Rothkranz , *Die Zertrümmerung des christlichen Abendlandes* , Durach, 1997 .

(23) Cahill , *opera citată*, pag. 235 .

(24) Baronul James Anka Muhlstein , *The rise of the French Rotschilids* (Înălțarea Rotschilzilor francezi), Londra (William Collins Sons and Co ., Ltd), 1983, pag. 216 : " Rotschilzii nu și-au abandonat niciodată răspunderea în direcția comunității ebraice (...) Când Alain de Rotschild - care s-a consacrat cu deosebire organizării lumii ebraice franceze - a murit în 1982, comercianții cartierului evreiesc cel mai sărac al Parisului au coborât obloanele timp de o oră în semn de doliu ."

(25) Rabini influenți în sfera politică și pe plan religios ce se poziționează în spectrul ortodoxiei înspre ultraortodoxie (ca rabinul sectei ultraortodoxe " Chabad Lubavitch ") nu au fost niciodată văzuți în loji, cu siguranță pentru că ar fi de neconciliat cu principiile lor de a fi considerați drept aleși și a fi în compania *goyim*-ilor (neevrei). Atunci când, de pildă, cel mai puternic rabin din Israel, Sefaradul Ovadia Joseph , a decedat la începutul lui octombrie 2013 la o vârstă înaintată , ziarul masonic elvețian *Neue Zürcher Zeitung* din 8 octombrie 2013, l-a evocat ca pe un ghid spiritual, menționând " expresiile lui nerespectuoase contra adversarilor săi politici și palestinieni " . De fapt acest rabin spusese că " în lumea viitoare, neevreii vor fi asemenea măgarilor și animalelor de tracțiune . Neevreii trebuie să fie sclavii evreilor . Acesta este singurul lor rost ." Citat de *Jerusalem Post* , rabinul a spus : " Fără acest rost, neevreii nu au nici un loc în lume . Pentru asta au fost creați ." (*Power of Profecy* - Puterea profeției , august 2015 , pag. 2)

(26) *Lecturi franceze* , nr. 701 , septembrie 2015, pag. 27

(27) Gottfried zur Beck, *Die Geheimnisse der Wiesen von Zion*, ediția a 8-a , Charlottenburg, 1923, pag. 43 .

CHINA ÎN GHEARELE SUPRALOJILOR

Unii afirmă că China și chinezii, împreună cu Rusia lui Putin, ar reprezenta o nouă speranță împotriva Noii Ordini Mondiale .

În afară de faptul că acest mod de a judeca este primitiv și regretabil, se dorește a se sugera că 1,5 miliarde de chinezi ar putea constitui o speranță împotriva Noii Ordini Mondiale. Magaldi se arată și el foarte critic asupra acestui punct (pag . 282, 388) . China se află în mâinile marilor loji din 1912 .

După Magaldi , Sun Yat-Sen (1866 - 1925) a fost un francmason " progresist " și poate revoluționarul și ideologul principal ce a participat la căderea dinastiei Manciú - Qing între 1911 și 1912 , și care a militat pentru o Chină egalitară și democratică condusă de popor . El a fost oponentul unui regim comunist (pag . 459) .

Presă occidentală trece sub tăcere faptul că regimul comunist al lui Mao Tse -Tung număra miniștri ce nu erau chinezi , ci evrei (28).

De asemenea este interesant de notat că bancherul Rotschilzilor , David Rockefeller , în cartea sa *Erinnerungen eines Weltbankiers* (Memoriile unui bancher mondial) (München,

2008), menționează că de-a lungul numeroaselor sale călătorii în China în anii 1970 el a fost cel care a deschis-o pentru investitorii occidentali , ceea ce a condus la o nouă dependență politică de edificatorii Noii Ordini Mondiale .

Bineînțeles, Rockefeller - ce este legat de " Trei ochi " - a omis să sublinieze că el a deschis China nu numai înspre numeroase afaceri ce valorau miliarde de dolari, dar și către francmasonerie - ce a dispărut în adâncuri (dar nu în întregime) sub regimul lui Mao . Și acest adevăr îl aflăm de la Magaldi . Tot ce a fost revelat cu minuțiozitate confirmă avertismentul lansat de noi de mai multe ori : nu e nimic de sperat de la China sau de la chinezi . Magaldi și coautorii săi mai afirmă și că un grup de chinezi a fost inițiat în cea mai veche supralojă din lume , " Thomas Paine" , și o prezidează . Cu toate acestea, "Thomas Paine" este "progresistă" și "democratică" , în timp ce David Rockefeller este cofondatorul lui " Trei ochi" - "reacționară" și " antidemocratică " .

Într-adevăr, Rockefeller a condus "deschiderea" Chinei roșii în favoarea "Occidentului" și i-a acceptat conducătorii în propria lui supralojă , " Trei ochi " . Mai precis, cu această misiune a fost însărcinat Brzezinski și unul dintre apropiații acestuia - și el conducător în " Trei ochi", Henry Kissinger , alias Avraham ben Elazar .

În iunie 1979 Kissinger a publicat primul volum de *Memorii* . Lucrarea poartă dedicația "În atenția lui Nelson A. Rockefeller" , care era frate - și " frate " de lojă cu David Rockefeller . Este o carte groasă tipărită cu litere mici , ce numără 1.632 de pagini, cu toate că acesta a fost doar consilier pentru securitatea națională vreme de șase ani, adică ministrul afacerilor externe ale Statelor Unite între 1968 și 1973 . Kissinger retrasează în mod extrem de minuțios evenimentele diplomatice la care a fost martor, fără a face totodată nici o remarcă privitoare la francmasonerie !

În ce privește prima vizită în China , ce s-a derulat în cel mai mare secret între 9 și 11 iulie 1971 la întoarcerea din Pakistan, Kissinger a consacrat numai cincisprezece pagini pentru acest volet al politicii externe americane . În timpul acestor trei zile a ținut conferințe în prezența lui Mao Tse-Tung și a omului cel mai puternic din China roșie, Ciu En-lai (29). Kissinger l-a întâlnit pe același Ciu En-lai trei luni mai târziu în timpul unei noi călătorii în China , între 16 și 23 octombrie 1971 . Acest lucru este relatat în *Memoriile* sale (30) pe zece pagini . În ele, acesta a descris întreaga personalitate " rafinată " a lui Ciu En-lai .

Ultima frază a acestui al doilea voiaj este : " Ciu m-a însoțit până la ușa hotelului și s-a exprimat în engleză : Întoarceți-vă curând . A fost o plăcere să mă întretin cu dvs. (31)"

Motivul pentru care Ciu En-lai și-a exprimat satisfacția de a fi conversat cu Kissinger ar fi căzut în uitare dacă Magaldi nu ar fi exploatat *Memoriile* lui Kissinger . El comentează :

"Francmasonul Kissinger a primit în " Trei ochi " cele mai înalte cadre ale *Nomenklaturii* chineze , ca Ciu En-lai și unii dintre colaboratorii acestuia , exact în cursul călătoriilor sale din iulie și octombrie 1971, înainte de aderarea lui Deng Hsiao-Ping în 1973 . " (pag . 218)

De altfel, Magaldi prezintă o imagine deosebit de negativă a lui Ciu En-lai : Acest Evergreen - după cum îl numește - " s-a agățat de putere ca șef de guvern al republicii populare chineze, prietenul tuturor și al nimănu, ci doar al său , înainte de toate ." (pag

. 245)

La fel, Magaldi poate prezenta acest pasaj în mod foarte critic, dar în același timp foarte deschis: "... atunci când în 1971 francmasonul " neoaristocrat " Kissinger s-a dus în China , nu a putut face altfel decât să recunoască în Mao Tse-Tung - care nu era francmason - un Mare Maestru profan ce avea să continue construirea Haosului și a Noii Ordini Mondiale ."

Cele două călătorii ale lui Kissinger din 1971 în China au avut ca scop pregătirea primei vizite a unui președinte american în Imperiul de Mijloc. Deplasarea la Pekin a lui Richard Nixon între 21 și 28 februarie 1972 a fost reluată în *Memoriile* lui Kissinger (32). Din această ultimă întâlnire cu Mao Tse-Tung este redat detaliul următor , de mare importanță :

" Acesta [Ciu En-lai] a spus : *Președintele Mao dorește să vorbească cu președintele* . Eu am întrebat dacă puteam să îl prezint pe Winston Lord . Ciu a fost de acord (33) ."

Acest Winston Lord - a cărui importantă prezență este subliniată de Kissinger , și care îl însoțise în cursul primelor sale călătorii în China , apare astfel în *Memoriile* sale : "... Winston Lord , ce a aparținut ministerului afacerilor externe și al apărării , era consilierul meu privat ce trata toate chestiunile importante . El avea toată încrederea mea , și era de asemenea un prieten foarte apropiat (34)."

Da, nimic nu se compară cu un "frate " din supraloжи inițiat în " Trei ochi " - al cărui cofondator a fost de asemenea . Datorită lui Magaldi și a interlocutorilor săi - ale căror acțiuni sunt confirmate în plus de Kissinger, știm că Winston Lord , acest supramason din "Trei ochi " avea sarcina de a "superviza " (supraveghea) vizita paramasonului Nixon . Iată descrierea pe care o face Kissinger :

" Au urmat alte admiteri de personalități ale guvernului (*Establishment*) chinez în puternica supraloжа , ce se uitau înspre Occident în timpul călătoriei lui Richard Nixon din februarie 1972 " (sub supravegherea unui "frate " tânăr , dar autoritar, al lui Kissinger, Winston Lord). A fost la fel în anii următori , în timpul cărora Kissinger , Winston Lord și noul președinte Gerald Ford (ce fusese deja în China în 1972 în funcția sa de șef republican la Camera Deputaților) au văzut derulându-se alte inițieri în țara dragonului . (pag . 218).

Magaldi furnizează mai departe în cartea sa numele altor personalități chineze, acolo unde schițează noua situație legată de puterea celor două facțiuni oponente ale supraloじilor - în 1981, an în care a fost negociată și introdusă, și a intrat în vigoare Convenția "Francmasonii Uniți pentru Globalizare" (United Freemasons for Globalization) .

În 1981, în republica populară chineză , membrul " Trei ochi " - Deng Hsiao-Ping , președintele comisiei militare centrale a partidului comunist , și din 1983, președintele Chinei - a fost adevăratul stăpân al națiunii, inițiat în supramasoneria ce forma un grup secret în fruntea statului . Un grup care deja în 1981 prezenta personalități de calibrul lui Xi Zhongxun (1913 - 2002 , tatăl lui Xi Jinping - în 1953 secretarul general al partidului comunist chinez) , a lui Li Xiannian (1909 - 1992) , Jiang Zemin și a unui foarte promițător Hu Jintao [Nt : într-adevăr, Hu Jintao va fi președintele republicii populare

chineze între 2003 și 2013 . Constatăm astfel că puterea rămâne în mâinile unei elite supramasonice .] Membrii secreți ai supramasoneriei "progresiste" cuprindeau, în ce îi privea , personalități de o mare influență , așa ca "frații " reuniți în jurul lui Deng Hsiao-Ping : doi dintre ei, Zhao Ziyang (1919 - 2005) și Wen Jiabao (1942) au fost legați de supraloja "Thomas Paine" .

" Grupul masonic al membrilor din " Trei ochi " , ce întrețin și astăzi relații strânse cu această supralojă - mamă, s-a constituit începând cu 1989 (după evenimentele din piața Tienanmen ce au avut loc între aprilie și iunie 1989) într-o supralojă autonomă sub numele de "Tao Lodge ", crescând astfel baza de influență a propriilor sale relații masonice în domeniul *oligarhic* supranațional ." (pag. 416)

(28) Johannes Rothkranz , *Die Protokolle der Weisen von Zion erfüllt* (Împlinirea Protocelele înțelepților de la Sion), vol. II , 1, Durach, 2012, pag. 486 - 490 .

(29) NLG : (1898 - 1976), întâiul prim ministru al republicii populare chineze sub ordinele lui Mao Tse-Tung, în funcție începând cu octombrie 1949 până la moartea sa. El a jucat un rol important în consolidarea controlului puterii partidului comunist chinez , instaurând o politică străină și dezvoltând economia republicii populare chineze .

(30) NLG : versiunea germană a *Memoriilor* lui Kissinger a fost publicată de un grup lider în mondialism , prezentat de scriitorul francez Pierre Hillard . (Cf. Pierre Hillard , *Fundația Bertelsmann și guvernarea mondială* , 2009)

(31) Henry A. Kissinger , *Memorii , 1968 - 1973*, München, 1979 , pag. 833 .

(32) *Opera citată*, pag. 1115 - 1152 .

(33) *Opera citată*, pag. 1119 .

(34) *Opera citată*, pag. 777 .

TENTATIVĂ DE RĂSTURNARE ÎN ITALIA

Obiectivul tuturor supralojilor este " O singură lume " . Există păreri divergente numai asupra a două puncte : 1) Cine trebuie să conducă această lume unică? 2) Ce orientare trebuie dată acestui stat mondial ?

1) Așa-zisele supraloji "progresiste" și "democratice " vor să fabrice și să conducă acest stat mondial cu o mână liberală, dând omenirii impresia unei așa-zise "democrații " . În această schemă guvernele trebuie să fie restrânse la un grup de candidați aleși mai dinainte de supramasonerie .

Opoziția între cele două facțiuni rivale ale supralojilor este foarte slabă pe această temă, după cum o recunoaște Magaldi și interlocutorii săi , concurând astfel la supremația unei oligarhii francmasonice .

Singura diferență constă în faptul că supralojile "reacționare" , " antidemocratice " ,

"oligarhice" și "neoristocrate" nu vor să lase populației - nici chiar în aparență și într-un cadru foarte limitat - vreo alternativă .

Mai este vizibilă și o altă deosebire - dacă considerăm în special aspirațiile numeroșilor evrei de grad înalt și de orientare "oligarhică" sau "neoristocrată" . Aceștia din urmă nu visează la o dominație a unui grup mic (oligarhie) sau a unei noi elite (neoristocrație), ci apără puterea deținută de o singură persoană (monarhie), răspunzând unei scheme de dominație a unui presupus "Mesia" .

Astfel, a doua chestiune privitoare la identitatea celui ce trebuie să conducă această "Lume Unică" își găsește pe deplin motivația :

În jurul acestei chestiuni se învârtă rațiunea conflictului interior al supramasoneriei . "Neoristocrații" avansează "cât mai rapid posibil și în forță", în vreme ce "democrații" contrazic această idee : "Nu, numai cu blândețe, prin intermediul unei influențări a omenirii, până la libera acceptare !" Ceea ce e prin urmare cu mult mai pervers .

Din aceste două răspunsuri complet diferite asupra metodei de aplicare potrivite rezultă pe plan politic două proceduri opuse .

Facțiunea "progresistă" și "democrată" vizează în primul rând distrugerea insidioasă a credinței creștine prin coruperea sistematică și progresivă a moravurilor și printr-o invadare a populațiilor necreștine , prin promovarea accentuată a multiculturalismului , precum și prin (false) probleme "ecologice" legate de minciuna suprapopulării (35) și a îmbătrânirii populației , ce ar pune mai cu seamă probleme de penurie de apă , ar crea o gaură în stratul de ozon , un pescuit supraabundent în mările lumii și schimbarea climaterică .

Pentru facțiunea "oligarhică" "soluțiile" aduse sunt prea lente . Astfel, inițiativa acestei supramasonerii , pentru a constrânge cu bruschețe lumea întreagă ca să intre sub jugul unui singur guvern mondial , au născocit că fiecare țară trebuie condusă sub un regim dictatorial . Pentru aceasta trebuie să fie instaurate dictaturi pornind de la o "Juntă" a gradelor înalte din supraloji , la ordinele unui dictator cu pumnul . După acest plan, țările vor cădea unele după altele, mai mult sau mai puțin violent, în mâinile mondialștilor și ale supraloșilor supranaționale . Din aceste mici dictaturi "naționale" se va naște atunci o dictatură mult mai mare, la scară mondială .

Magaldi spune că opoziția între cele două facțiuni ale masoneriei mondiale este asimetrică , întrucât dacă supraloșile "progresiste" nu acceptă procedeele "dur" al "fraților oligarhi" , aceștia din urmă sunt mai puțin reticenți asupra metodei "mai supte" a primilor .

Magaldi descrie și modul în care supraloșile "reacționare" au încercat în anii 1970 să se poziționeze într-o Europă marcată până atunci de facțiunea "democrată" . Metoda lor dură și brutal antidemocrată este un caz fără precedent . Astfel, încă din 1967 , supramasonii au încercat să introducă în Grecia dictatura (dură) a coloneilor susținuți de francmasoneria supraloșilor "oligarhice" .

După Magaldi , acestea au vrut mai apoi să își extindă planurile pe o entitate națională mai mare , Italia :

Francmasoneria "neoristocrată" ghidată de "Trei ochi" a plănuit în 1969 - 1970 și

apoi în 1974 , să opereze în Italia o lovitură de stat , dar cum aceasta nu a reușit, a intervenit francmasoneria "progresistă " prin supraloja " Thomas Paine" (...) (pag. 291)

Arhivele supralojii " Trei ochi " confirmă - după cum subliniază Magaldi și interlocutorii săi - că nu toți membrii , ci o majoritate puternică a aspirat și a lucrat la această operațiune de răsturnare a regimului . La începutul lui 1969 trei masoni din Marea Britanie, membri în "Trei ochi " , dar și în "Compass Star-Rose" în același timp , au pus la punct o rețea de agenți ce operau în cel mai mare secret între Regatul Unit, Franța și Italia . Acești trei agenți erau fostul prim- ministru britanic (1963 - 1964) și ministru al afacerilor externe (1970 - 1974) Alec Douglas Home (1903 - 1995) ; șeful serviciilor secrete britanice pentru operațiile externe (MI6), John Rennie (1914 - 1981) ; și colegul său de la afacerile interne (MI5), Martin Furnival Jones (1912 - 1997) .

În acest scop, supralojile prevăzuseră tulburări " teroriste " pe care membri ai guvernului italian le-ar suscita în mod secret . Primul ministru Mariano Rumor (1915 - 1990), ministrul de interne Franco Restivo (1911 - 1976) și secretarul acestuia, Adolfo Sarti (1928 - 1992) ar fi proclamat stare de urgență . Un anume Junio Valerio Borghese (1906 - 1974), "coordonatorul grupurilor civile și paramilitare în acord cu forțele de ordine și de luptă" , membru în " Trei ochi " (pag. 33), ar fi ajuns la putere printr-un putch . Bineînțeles, data trecerii la acțiune era prevăzută într-o zi cabalistică , pe 13 decembrie 1969 (pag . 292) Vedem bine de ce formă de entitate sunt legate supralojile .

Este pertinent să subliniem că Mariano Rumor nu a fost niciodată membru în vreo lojă, dar cu toate acestea s-a lăsat manipulat de acestea, " întreținând relații strânse cu supraloja " Pan Europa " la care fuseseră inițiați Franco Restivo și Adolfo Sarti . " Prin intermediul acesteia - urmează Magaldi - " Rumor era în contact cu personalități ce aparțineau mediului supramasonic " neoaristocrat " . El trebuia să pună în aplicare acest putch în special împreună cu cele trei persoane susnumite (Alec Douglas Home , John Rennie, Martin Furnival Jones) de la " Trei ochi " și din "Compass Star-Rose" .

" Intervenția decisivă implica alți francmasoni din supraloji , un democrat - creștin (ca Rumor) membru în " Trei ochi " , în "Compass Star-Rose" și în " Pan Europa " : François - Marie Eykens (1905 - 1988) , de mai multe ori prim -ministru belgian , numit între 1968 și 1973 în funcții internaționale, ca vicepreședinte al consiliului economic și social al ONU , guvernator al Băncii Mondiale și guvernator al Băncii europene de investiții . " (pag. 293)

Acești criminali de foarte înaltă clasă , legați la francmasonerie , nu au reușit în planurile lor . Lovitura de stat trebuia să urmeze unui atentat deosebit de sângeros : Rumor și Borghese ar fi profitat de starea de urgență . Acest atac terorist a fost opera supralojilor "neoaristocrate". Pe 12 decembrie 1969 , atentatul cu bombă din Piazza Fontana a avut loc la Banca Nazionale dell' Agricoltura (Banca națională agricolă) în centrul orașului Milano , făcând șaptesprezece morți și o sută de răniți (36) . Ce se întâmpla în culise ?

" Agenți CIA ce operau în Italia și în Europa și francmasonul conservator de la " Trei

ochi", Richard Helms , director executiv în administrație, ce coopera cu potențialii putchiști , au beneficiat de susținerea DGSE (Direction Générale de la Sécurité Extérieure_ - Direcția Generală a Securității Externe : serviciile secrete externe franceze) și a mai multor eminente francmasoni cu tendință euroatlantică "progresiv/democrată " : americanii William Averell Harriman și Arthur Schlesinger jr. (membri în " Thomas Paine" și " Benjamin Franklin ") ; transalpinul Jacques Chaban - Delmas (1915 - 2000) membru în supraloja " Montesquieu " , prim - ministru între 1969 și 1972, adversar al " fratelui " Juillet (apropiat al președintelui Pompidou) ; britanicul Harold Wilson (1916 - 1985), membru al supralojii " Newton- Keynes " și prim- ministru între 1964 - 1970 și între 1974 - 1976 . (...) Tentativa de lovitură de stat a eșuat din cauza rețelei supramasoneriei " progresiste " și mai ales a " fraților " Harold Wilson și Jacques Chaban - Delmas . " (pag . 294)

Cu toate acestea, Magaldi nu trădează nici un secret asupra modului în care a fost sabotată tentativa de lovitură de stat . El nu comunică decât că francmasonul din " Trei ochi " , Borghese, aștepta cu nerăbdare să îi sosească timpul . Dar a aflat că era mai bine să aștepte o ocazie mai potrivită , " căci acum ar decurge complicații pe plan internațional . "

El spune că , spre marea sa dezamăgire, contactele britanice l-au anunțat pe supramasonul Borghese - ce aștepta cu nerăbdare să îi sosească ceasul - că " era preferabil să aștepte o ocazie mai bună, căci aceasta [lovitura de stat] ar putea să antreneze complicații pe plan internațional . "

Următoarea ocazie s-a prezentat un an mai târziu .

" Din vara lui 1970, francmasonul " progresist " Harold Wilson (37), aflat la comanda guvernului britanic, a fost înlocuit cu unul dintre frații cei mai eminente din " Trei ochi " , francmasonul Edward Heath din partidul Tory , ce avea lângă el ca ministru al afacerilor externe și al Commonwealth-ului pe " fratele " Alec Douglas Home (38) . De această dată pe frontul britanic nu aveau să fie contraordine . Din partea Franței, nu vor fi nici acolo interferențe datorită lui Pierre Juillet . " (pag . 295)

Pierre Juillet - ce aparținea supralojii " oligarhice " " Joseph de Maistre " (pag . 292) , a fost unul dintre cei mai apropiați consilieri ai președintelui Georges Pompidou - membru al supralojii " Trei ochi " (pag . 34 și 211)

Proiectul loviturii de stat a fost lansat din nou pentru 7 și 8 decembrie 1970 . Oamenii de încredere ai supramasonului - prințul Borghese , ce vedea sosind a doua șansă, s-au întâlnit chiar înainte de ocuparea palatului prezidențial și arestarea planificată a președintelui republicii italiene . Ei ocupaseră televiziunea de stat, RAI, cu scopul de a anunța promulgarea unui nou guvern , când un ordin misterios venit " de sus " le-a cerut să oprească totul .

Supralojile " democratice " și " progresiste " erau deosebit de influente în sânul CIA și printre membrii ambasadei americane la Roma , ce i-au alertat cât mai rapid pe Harriman și Schlesinger despre noul plan de putch . După cum menționează Magaldi, aceste două persoane au contactat de îndată un agent ce se afla " în locul și la

momentul potrivit " : comandantul suprem al NATO în Europa , Andrew Jackson Goodpaster , era un francmason membru în supraloja " neutră " " Ianus " și în cea "neoaristocrată " " Leviathan ". Acest supramason "democrat " a intrat atunci în acțiune contactându-l pe celălalt comandant al NATO (președintele comitetului militar) , amiralul britanic și " frate " , Nigel Stuart Henderson (1909 - 1993) , și pe secretarul general al NATO, italianul Manlio Brosio , ambii membri în supraloja " Edmund Burke " și cooperând la proiectul loviturii de stat . El i-a înștiințat că nu mai susținea o răsturnare politică în republica italiană , și a ordonat ca acest consemn să fie comunicat celorlalți conspiratori . Chiar și Kissinger - care se pare , își dăduse binecuvântarea pentru această operație supravegheată de frați britanici, francezi și italieni - și-a dat acordul și a anulat "Operațiunea Borghese" .

Goodpaster număra direct sub ordinele sale mai multe zeci de mii de soldați . Iar împotriva acestei forțe nu exista nimic care să i se opună !

A treia tentativă a supralojilor "antidemocrate " de instaurare a unei dictaturi în Italia a avut loc în 1974 . Pregătirea începuse deja de la sfârșitul lui 1973 , iar data putch-ului fusese fixată de sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului , pe 15 august 1974 . În locul lui Borghese ce eșuase de două ori , " Trei ochi " a ales un alt om de încredere , politicianul și ambasadorul Edgardo Sogno (1915 - 2000) .

După cum subliniază Magaldi , "planul pentru putch-ul lui Sogno a fost hotărât de ministrul afacerilor externe ale Statelor Unite, Henry Kissinger (om cu greutate în " Trei ochi " , supralojă care în 1973 a fondat ramificația paramasonică Comisia Trilaterală) ; de directorul CIA William Colby (membru în " Trei ochi " , dar și în " Geburah " și "Compass Star-Rose") ; de primul ministru englez Edward Heath (în funcție din februarie până în martie 1974, membru în " Trei ochi " și în " Edmund Burke ") ; de ministrul afacerilor externe și al Commonwealth-ului, Alec Douglas Home (organ executiv al lui Heath , membru în " Trei ochi " și în "Compass Star-Rose") ; de noul director al MI6 , francmasonul Maurice Oldfield (1915 - 1981, directorul MI6 între 1973 și 1976, membru în " Trei ochi " și în " Edmund Burke ") ; de noul director al MI5, francmasonul Michael Hanley (1918 - 2001 , directorul MI5 între 1972 și 1978) ; de fostul prim- ministru belgian Gaston François Marie Eykens (membru în " Trei ochi " , în " Pan Europa " și în "Compass Star-Rose") ; și de primul ministru francez în funcție, Pierre Messmer (1916 - 2007 , membru în supralojile " Joseph de Maistre " și " Leviathan"). (pag . 307)

Agenții CIA legați de supramasoneria "democratică " staționați pe solul italian, nu au păstrat secretul pregătirilor de putch . Ei știau și că superiorul lor, directorul CIA, Colby, se număra printre trăgătorii de sfori . De aceea, scurtcircuitând calea ierarhică, acești agenți CIA s-au adresat direct șefului real al întregii facțiuni "progresiste" a francmasoneriei mondiale, Arthur Schlesinger jr . , care s-a îndreptat către oamenii cu greutate din facțiunea sa din supraloji , și în legătură cu care Magaldi comunică numele următoare care au intervenit împotriva acestui proiect de putch : primul ministru britanic în funcție de pe 4 martie 1974, Harold Wilson , de la " Newton-

Keynes " ; cancelarul german începând cu 6 mai 1974, Helmut Schmidt, din supraloja "Ferdinand Lassalle " ; Andrew Jackson Goodpaster , general în armata americană, comandant suprem al forțelor aliate în Europa începând cu 1 iulie 1969 și comandant șef al comandamentului american în Europa de pe 5 mai 1969 până la retragerea sa pe 17 decembrie 1974 , membru în supralojile " Ianus " și " Leviathan " .

Schlesinger a luat decizia de a adresa un avertisment simbolic "fraților " facțiunii opozante . Pentru aceasta, deoarece supralojile "oligarhice" susținuseră regimul "autoritar" al lui Antonio Salazar, această facțiune a supramasoneriei a făcut în așa fel încât "revoluția garoafelor" să conducă la căderea președintelui portughez pe 25 aprilie 1974 .

Magaldi citează : " Ne-am eliberat prietenii portughezi după decenii de dictatură de același tip pe care voi ați instaurat-o în Grecia, în Chile , și pe care vreți s-o instalați acum în Italia . Dar atenție, precum Italia a scăpat de nazism și de fascism pe 25 aprilie 1945, în aceeași zi, prin provocarea căderii regimului Salazar v-am pus în gardă împotriva planurilor voastre de a călca în picioare libertatea obținută de Italia acum douăzeci și nouă de ani ." (pag .308)

În exact aceeași zi, trei luni mai târziu, pe 25 iulie 1974, supralojile "democratice - progresiste" au pus capăt și în Grecia "dictaturii coloneilor " ce fusese instaurată în 1967 de către facțiunea adversă a supralojilor "oligarhice" , pentru restabilirea "democrației " . (pag . 310)

Dar supralojile "antidemocrate " nu s-au lăsat intimidat . Ca de obicei, ele foloseau metodele perverse ale "Sinagogii Satanei " cu scopul de a pregăti terenul pentru lovitura de stat , prin propagarea fricii prin lovituri arbitrare și sângeroase . Pe 28 aprilie 1974 a avut loc un masacru la Brescia în piața Loggia . Câteva zile înainte de executarea loviturii de stat (prevăzută pe 15 august 1974), un alt atentat a cutremurat Italia pe 4 august , ce a vizat trenul de mare viteză *Italicus Express* (39) . Acest din urmă atentat, după cum asigură Magaldi , nu intra în pregătirea putch-ului , ci a fost o reacție de răzbunare talmudică și masonică , căci primele lor planuri fuseseră dejucate . (pag . 310)

În acest loc din raportul lui Magaldi se vede cu claritate că șefii de stat și de guvern (oricare ar fi gradul lor de dependență - sau cel al statului lor - de finanțarea lui Rotschild) dispun de o putere absolut reală, imediat ce aparțin cercului masonilor din supraloji . Ei se bucură de o mare susținere .

Magaldi mai spune că "unui șef de guvern [masonic] , atât timp cât e în funcție, toți cei ce îi sunt subordonați i se supun orbește, în aceasta constă puterea lui ."

Astfel , francmasonul "progresist" din supraloja " Newton- Keynes " , Harold Wilson, a folosit în 1974 , datorită funcției sale guvernamentale, doi "frați " , șefi ai serviciilor secrete MI5 și MI6, pentru realizarea unui plan de subminare - pe baza cunoașterii sale a mediilor masonice "antidemocrate " - " și i-a chemat atât de brusc la ordin , încât un an mai târziu, în 1975, directorul Security Service sau MI5, Michael Hanley , s-a răzbunat, prin orchestrarea împotriva sa a unei campanii de defăimare, și i-a amenințat cu cea mai

mare fermitate pe Heath și pe Douglas Home că va face cunoscute în Parlament acțiunile lor împotriva unei națiuni aliate (Italia). "(pag . 310)

Magaldi își continuă revelațiile spunând că în Franța "șeful guvernului Messmer a dat înapoi și i-a înștiințat pe "frații" săi din supralojile "antidemocrate" că el nu va participa la putch . Helmut Schmidt a neutralizat ideile "complotiste" ale lui Gaston Eykens și a tovarășilor săi . Cei mai puternici doi trăgători de sfori , Henry Kissinger și William Egan Colby au rămas inflexibili . Aceștia doi nu voiau să renunțe la putch-ul pus în mișcare de "fratele" lor Edgardo Sogno ! Cele două facțiuni ale supralojilor se țineau în șah una pe alta prin șantaj . "

Magaldi își continuă explicațiile "(pag . 311) :

" Pentru a regla problema de la origine, Schlesinger jr ., Goodpaster , Wilson și Schmidt s-au adresat direct lui David Rockefeller , cel ce trăgea sforile în "Trei ochi". (...) Cei Patru Glorioși au prezentat moștenitorului misterios și carismatic al dinastiei Rockefeller o etalare a totalității operațiunilor americane și internaționale în care era implicată "Trei ochi". Rockefeller le-a comandat lui Kissinger , Colby și altor susținători externi ai Italiei să facă marșarier privitor la lovitura de stat . Magnatul a cerut de asemenea "fraților" săi masoni , Giovanni Agnelli (membru împreună cu David Rockefeller al supralojii "Trei ochi" și al Comisiei Trilaterale) , lui Giulio Andreotti (ministrul apărării) și lui Paolo Emilio Taviani (ministrul de interne) să supravegheze generalii, amiralii și șefii administrației . "

Primul ministru Mariano Rumor - favorabil unui putch în 1969 , a preferat să nu îl informeze pe Rockefeller . În 1974 Rockefeller " ar fi întreținut - după unii observatori - relații secrete cu complotiștii ." Orice ar fi fost, Rockefeller și Agnelli au evitat să reveleze celor doi miniștri italieni numele principalului complotist , Edgardo Sogno . Dar această informație a fost exploatată de Schlesinger pentru a da o lecție lui Sogno și alor săi . Procurorul de la Torino a intrat în plan cu promptitudine .

Pe 27 august 1974 o percheziție la domiciliul lui Sogno revela posesia unor dosare compromițătoare . El a fost arestat în mai 1976 și eliberat la puțin timp după aceea : "Interveniseră persoane influente ale sferei Rockefeller , Kissinger , Brzezinski și Agnelli . Nu numai că putch-istul a fost eliberat, dar a fost curățat de orice bănuială . "(pag . 312)

Așa funcționează justiția în marile democrații conduse de supramasonerie . În ciuda luptei lor fratricide, facțiunile supralojilor aplică această deviză, după proverbul german: "Eine Krähe hackt der anderen kein Auge aus " (Un corb nu scoate niciodată ochii altuia) .

(35) NLG : Doar 1% din suprafața pământului e ocupată . Suntem departe de o schemă de suprapopulare .

(36) NLG : Atentatele teroriste din acea zi au fost în număr de cinci , concentrate în spațiul a 53 de minute , lovind simultan Roma și Milano . Acest eveniment marchează o

etapă determinantă a strategiei tensiunii, și e considerată ca principalul punct de plecare al "anilor de plumb" italieni. Anchetatorii au continuat cercetările fără oprire timp de mai mulți ani. La început acestea s-au concentrat pe mediile anarhiste. Apoi timp de doi ani au căutat vinovații printre organizațiile de extremă stângă. Apoi, timp de patru ani, anchetele s-au concentrat pe mediile de extremă dreaptă. Vor urma și alte teze: vor fi bănuite serviciile secrete rusești, apoi CIA, ori serviciile secrete militare italiene. Zeci de procese s-au derulat vreme de aproape cincizeci de ani, fără ca vreodată să se fi ajuns a se identifica cu certitudine măcar unul singur dintre adevărații responsabili ai masacrelor. Tot acest spectacol amestecând justiție și politică a ascuns adevărații vinovați, adică "frații" din supramasonerie.

(37) NLG : Prim-ministru între 1964 și 1970, și între 1974 și 1976.

(38) NLG : Conte Home (1951 - 1963), baron Home de Hirsell (1974) este un om de stat britanic, prim-ministru conservator al Regatului Unit între 19 octombrie 1963 și 16 octombrie 1964, ministru al afacerilor externe de două ori. Profesând o politică externă proeuropeană, Home a fost din nou secretar de stat la afacerile externe sub Edward Heath (1970 - 1974). El a fost președinte al comitetului director al grupului Bilderberg.

(39) NLG : *Italicus Express* era un tren de noapte al lui *Ferrovie dello Stato*, la bordul căruia a explodat o bombă în primele ore ale zilei de 4 august 1974 în vagonul nr. 5, ucigând douăsprezece persoane și rănind patruzeci și opt. Expresul Roma - Brennero mergea de la Roma la München. După ce părăsise Florența cu circa patruzeci de minute mai înainte, se apropia de sfârșitul lungului tunel de la San Benedetto Val di Sambro pe sub Apenini. Bomba fusese plasată în al cincilea vagon al trenului și a explodat la ora 1 și 23 de minute. Din viteză, trenul a ajuns la capătul tunelului. Efectele exploziei și ale incendiului ce a urmat ar fi fost și mai îngrozitoare dacă trenul ar fi rămas în spațiul închis al tunelului. Fostul prim-ministru italian Aldo Moro ce a fost asasinat patru ani mai târziu fusese în tren pe 3 august dar coborâse înainte ca acesta să plece din Roma. Atentatul a fost revendicat de grupul neofascist *Ordine Nero* (Ordinul Negru).

AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL : RĂZBOIUL VRĂJITORILOR

Tema cea mai voluminoasă a lui Magaldi și a celor patru interlocutori ai săi, dezvoltată pe zeci de pagini, este național-socialismul și fascismul, controlat de supraloajile "oligarhice" (pag. 61 - 76 ; 132 ; 308 ; 509 ; 566 ; 570). Dar, datorită intervenției militare curajoase a supraloajilor "democrate" și sub conducerea președintelui american Franklin Delano Roosevelt, prin bătălii sângeroase și bombardamente criminale, această experiență ratată a luat sfârșit! Acesta este punctul de vedere al lui Magaldi.

Or, noi nu putem acredita această teză, într-atât de multe chestiuni rămân fără răspuns. Mai trebuie și să acceptăm faptul că un număr infinit de evenimente au fost declarate eronat ca explicate și au fost clasate în mod definitiv.

Analiza foarte ciudată a celor cinci francmasoni ai noștri cu cele mai înalte grade

nu va plăcea amicilor și nici inamicilor, nici drepte și nici stângii, nici talmudiștilor, nici antisemiților (numiți astfel în mod fals). Într-adevăr, ea se situează totalmente opus față de toate ideile lor istorice asupra lumii. Nu putem schimba nimic în această privință dar nu am vrea să lăsăm cititorii în ignoranța a tot ceea ce Magaldi & Co mai au de revelat asupra acestui subiect. Opinia lui Magaldi este cu atât mai interesantă cu cât - să ne amintim - el trebuia să preia conducerea Marelui Orient al Italiei.

Așadar, eu [dr. Johannes Rothkranz] voi cita mai întâi unul după altul paragrafele cele mai importante, în integralitatea lor. Acestea nu sunt dezvoltări deosebit de întinse fiindcă cei cinci "inițiați" nu vor să dea mai multe detalii înainte de apariția volumelor anunțate - pe care le așteptăm cu nerăbdare. [NLG: Cum am menționat în cele două volume precedente, *Supralojile nr 1 și 2*, se pare că supralojile s-ar fi opus apariției celorlalte volume ale lui Magaldi. Putem paria că acestea nu au prevăzut exploatarea primului volum de către doctorul Johannes Rothkranz.]

La fel, primul capitol este consacrat în întregime acestei teme, sub titlul: "Soluția finală 1941 - 1942 - 1948". În acest capitol sunt tratate: complicitatea dintre stabilimentul francmason neoaristocrat, Germania nazistă și Italia fascistă, violenta reacție a șefilor naziști în timpul scăderii susținerii francmasonice după debutul celui de-al doilea război mondial, și noua epocă deschisă prin declarația universală a drepturilor omului (pag. 61).

Declarația drepturilor omului emisă de ONU în 1948 a fost prezentată de Magaldi drept un răspuns al facțiunii "progresiste" a francmasoneriei la eșecul proiectului neofascist mai înainte cu trei ani, condus de facțiunea "reacționară". Dar să lăsăm deoparte această declarație și să ne concentrăm asupra comunicărilor celor mai importante ale fundamentelor masonice ale național-fascismului.

"După 1939 - începe Magaldi - și după evenimentele din 1941, Germania nazistă și sateliții acesteia (printre care Italia fascistă) au putut conta pe aceste ajutoare puternice de care se bucuraseră vreme de mulți ani în spațiul euroatlantic elitele conservatoare și reacționare ale stabilimentului masonic." (pag. 61)

În acest loc Magaldi pune prima sa notă de subsol: "Această temă va fi abordată mai în detaliu în volumele următoare." Volume următoare pe care le așteptăm!

În acest timp, materialul livrat de Magaldi nu ne spune nimic. El abordează susținerea lui Hitler și a lui Mussolini de supraloji, subiect abordat de altfel de nenumărate ori. Magaldi nu dezvăluie nici un nume al persoanelor ce frecventau aceste supraloji și nici implicațiile lor politice.

Mussolini a interzis oficial francmasoneria dar a înființat "Marele Consiliu al Fascismului" "după modelul unei Mari Loji de stat (...), dispunând o impresionantă majoritate de francmasoni atât în acest Mare Consiliu cât și în fruntea direcțiilor statului, de pildă pe francmasonul Alberto Beneduce (40) (1877 - 1944), angajat drept consilier în economie de Benito Mussolini. În mod ciudat, nu s-a afirmat niciodată că Beneduce a fost un francmason de grad înalt. Atunci când Hitler le-a ordonat lui Rosenberg, Heydrich și Goering să extindă activitatea lojilor germane ordinare (de

orientare liberală și democrată) pe planurile ideologice și de asemenea practice , ceea ce a fost efectiv făcut pe 30 iulie 1935 , Hitler a ales el însuși să pună alături de el pe francmasonul Hjalmar Schacht (1877 - 1970) ce avea să fie maestrul eminentul al gândirii întregului sistem economic, industrial și financiar al Germaniei național - socialiste ."

Chiar dacă este de notorietate publică că Schacht era un francmason de grad înalt , nimic nu indică că ar fi aparținut unei supraloii .

În schimb, Magaldi & Co se retrag într-o confirmare imprecisă :

"Goering însuși întreținuse timp de douăzeci de ani relații importante cu financieri și industriași francmasoni (care susținuseră cu toții ascensiunea lui Hitler și a național-socialismului în Germania), ce erau membri în supraloii internaționale și cosmopolite." (pag. 61)

Din nefericire nu e comunicat nici un nume .

" În realitate, acești francmasoni " neoaristocrați " , ce favorizaseră și luarea puterii de către național-socialiștii și fasciștii italieni, nu sperau un război mondial și nici vreun conflict împotriva Germaniei național-socialiste - care să fi implicat în plus și Statele Unite . Ei doreau extinderea modelului fascist în Germania și în alte națiuni europene , în speranța ca o formă asemănătoare de putere să înglobeze tot Occidentul, inclusiv Statele Unite . " (pag. 62)

Cu câteva paragrafe mai departe, într-un text bogat în informații, găsim subtitlul deosebit de emfatic : " Churchill și Roosevelt împotriva Frankensteinului nazist și fascist " și din care aflăm că "francmasonul Churchill - ceea ce nu era un secret - era conservator și împărtășea pozițiile fasciste ." (pag. 63)

Cât despre Churchill , el era dependent de marele speculant și multimiliardar de origine evreiască și americană, Bernard Baruch . Dar Magaldi și interlocutorii săi nu abordează acest subiect ci propun o interpretare univocă și dubioasă . Același Baruch era unul dintre principalii consilieri ai lui Roosevelt și cel ce decidea economia de război a Statelor Unite .

În ansamblu , prezentarea evenimentelor de către Magaldi amintește celebrul poem al lui Goethe , *Ucenicul vrăjitor* , care pusese măturile în mișcare ca să curețe casa și ale căror vârtejuri năvalnice nu mai reușea să le oprească .

Magaldi se referă la acest poem atunci când scrie : " Frankensteinul nazisto - fascist a fost creat în eprubetă cu zeci de ani înainte de către ucenicii în șorț ai magiei (masoni)." (pag. 64)

Neîndemânarea ucenicului vrăjitor constă în faptul că monstrul sfârșește prin a deveni independent și nu mai e controlabil , exact ca mătura sa .

Magaldi își expune ideea astfel :

" Al III-lea Reich, ce se aruncase într-o regresivitate titanică și sângeroasă , a fost inspirat de o ideologie magico - ezoterică și violent antimasonică. Din această cauză s-a privat de francmasonii " conservatori " și "oligarhici" ce îi însoțiseră ascensiunea - datorită lui Hjalmar Schacht și a câtorva dintre confracții săi din City-ul Londrei și de pe Wall Street." (pag. 64) Aceasta este interpretarea lui Magaldi , ce consolidează ideea unui pact între francmasoneria elitistă și regimul național- naționalist .

Magaldi continuă : " A luat naștere o altă soluție decât cea deja schițată de supraloii în Carta Atlanticului din 14 august 1941, care a fost confirmată cu solemnitate în 1948 sub forma proclamării Declarației Drepturilor Omului . " (pag. 65)

Personalități legate de francmasonerie și de națiuni diferite au semnat Acordurile (ilegale) de la Versailles din 1919 pentru ca lumea să se îndrepte spre un al doilea război mondial. După Magaldi, totul a fost pus în aplicare de către Churchill și Roosevelt, cât și de francmasoneria mondială "conservatoare" și "progresistă".

Dat fiind că Magaldi și cei patru interlocutori ai săi încearcă să nu vadă că pe lângă "ordinea de zi" a supralojilor exista o agendă paralelă și superioară ce viza pe termen lung dezvoltarea sionismului și a pseudomesianismului cu tendință strict talmudică, încercarea lor de explicare a schimbării radicale a direcției de către francmasonul Winston Churchill nu putea decât să eșueze lamentabil. (...) Sub conducerea "fratelui" Franklin Roosevelt francmasonii "progresiști" au colaborat cu francmasoni "conservatori" și "moderați" reprezentați de Winston Churchill - care a trebuit să renunțe și să își renege fostele simpatii pentru Mussolini. Francmasonii "neo-oligarhici" au fost implicați în mișcarea Cămășilor Negre între 1919 și 1922. (pag. 76)

Cu toate acestea, el nu expune dependența lui Mussolini de Bernard Baruch, omul de încredere al lui Rotschild. Raționamentul sucit al lui Magaldi - în încercarea sa de a explica -se vede cu ocazia apariției bruște a noii susțineri a național-socialismului până în 1941 de către supramasoneria "oligarhică". (pag. 77)

"... F.D.Roosevelt și francmasonii "euroatlantici" și "progresiști" erau protagoniști înconjurați de rivali foarte puternici: până în 1939 - 1941 cercurile francmasonice occidentale "reacționare" și fasciste au susținut până la sfârșitul celui de-al doilea război mondial o revenire a puterii oligarhice. Acesta era proiectul unei Noi Ordini Mondiale naziste ca alternativă radicală la modernitatea ce se născuse din revoluțiile masonice ale secolelor al XVII-lea și al XVIII-lea."

În realitate, în momentul emergenței național-socialismului au fost suprapuse strategii în parte compatibile (41). Într-atât de bine încât la sfârșit nu numai că scopul supralojilor "progresiste" a fost atins, dar și cel al sionismului. În același an 1948, ONU care a fost creat atunci, a proclamat Drepturile Omului. În același timp a avut loc crearea în Palestina a statului Israel.

În ceea ce privește fascismul italian, Carlo Albero Agnoli, fără a cunoaște nici cel mai mic detaliu despre controlul interior al supralojilor, desemna deja din 1992 două realități marcante:

După cum spune Magaldi, Friedrich Nietzsche era idolul fascismului italian care, prin d'Annunzio și Mussolini recunoștea în Nietzsche un profet al "zeului mort" și autorul *Antihristului* (42). De altfel, Vladimir Ilici Lenin, fondatorul supralojii "Joseph de Maistre", declarase socialiștilor italieni: Voi, socialiștii, nu sunteți revoluționari. În Italia există numai trei oameni care pot face revoluția: Mussolini, d'Annunzio, Marinetti, maeștrii fascismului!

Privitor la național-socialism trebuie să ne mulțumim cu punctele următoare: deși în Germania există nu mai puțin de trei supraloji - "Walhalla", "Parsifal" și "Der Ring", acestea, contrar lojilor regulate, nu au fost niciodată dizolvate de național-socialiști (43).

Privitor la interpretarea simbolului național-socialist Magaldi se referă la o publicație științifică (*L'enigma occulto di Hitler* de Pierluigi Tobetti, 2013) : " Este frapant să constatăm ca simbolul național-socialismului - zvastica - să fie tratată în timpuri moderne într-o carte ezoterică , în lucrarea intitulată *Die Geheimlehre* scrisă de fondatoarea paramasoniceii Societăți de Teosofie, Helena Blavațky - născută Hahn Rottenstern, inițiată la supraloja "oligarhică" " Parsifal " .

În timpul ocupării Franței în iunie 1940, autoritățile germane au ordonat dizolvarea tuturor lojilor . În ciuda acestei măsuri , supraloajile " Montesquieu " , " Ferdinand Lassalle " și "Fraternitatea Verde " au fost cruțate, ca și semenele lor din Germania . Lojile au fost depozitate de arhivele lor la închidere dar într-un mod atât de puțin ordonat încât frații au avut timp să le pună în siguranță (44) .

" Regele Edward - care executa salutul hitlerist - s-a retras în 1936 din cauza unei legături amoroase . Este de altfel bine cunoscut faptul că în anii 1930 acesta nu păstra nici o distanță față de regim . Această atitudine era și cea a britanicilor , așa cum lăsa de presupus Nelson Fraser, redactorul șef al ziarului conservator *Spectator* . Multe ziare britanice ar fi nutrit o mare simpatie pentru Hitler , deși caracterul antidemocrat și criminal al regimului său s-a făcut simțit cu claritate chiar din anii 1930, adică după venirea sa la putere (45). "

Correspondentul la Londra al ziarului *Tages - Anzeiger* adaugă : " Simpatia lui Edward pentru naziști nu a fost nicicând un secret : fuseseră promulgate primele legi rasiale, fuseseră arse primele cărți, iar câmpul de concentrare de la Dachau era operațional . "

În consecință, nu aflăm nimic nou despre acest subiect din partea lui Magaldi . În 1930 Cahill raportează că în jurul anului 1874 regele Edward al VII-lea ar fi fost Mare maestru al francmasoneriei engleze , adică " United Grand Lodge of England " (UGLE), iar după ziarul londonez *Times* din 19 iulie 1875 - anul următor - el ar fi recunoscut în mod oficial Marele Orient al Italiei (47). Constatăm deci prezența francmasonilor și chiar a "fraților" supramasoneriei, în inima palatului Buckingham, în vremea lui Hitler, la fel ca și astăzi . Se înțelege de la sine că acest detaliu nou cadrează bine cu imaginea dezvoltată de Magaldi & Co.

Două texte semnificative , perfect identice din punct de vedere al conținutului, atestă influența lojilor în perioade istorice care sunt - cu toate acestea - prezentate drept "opuse". Nimic nu se datorează întâmplării, cu atât mai puțin în marile decizii ce implică societățile noastre (48) :

Decretul lui Adolf Hitler din 1 septembrie 1939 : " Comandanții Reich-ului, Buhler și dr . Brandt, sunt mandatați ca să extindă competențele anumitor doctori, pentru ca aceștia se poată acorda *moartea caritabilă* bolnavilor nevindecabili , după un diagnostic critic al stării acestora de sănătate . "

Propunerea 21 din programul prezidențial al lui François Hollande (afiliat supralojilor) în 2012: " Voi propune ca orice persoană adultă într-un stadiu avansat de boală incurabilă ce antrenează suferințe corporale și mintale insuportabile , care nu pot fi alinate , să poată primi un sprijin prin medicamente, în condiții precise, pentru a-și termina viața cu demnitate (49)."

Am semnalat deja că planurile supralojilor "oligarhice" se amestecă cu cele ale unei părți a stratului conducerii talmudiste :

A) Milionarul și proprietarul evreu al băncii private din Colonia , baronul Kurt von Schröder , în 1931 " s-a îndreptat împreună cu Hjalmar Schacht înspre personalitățile dominante din lumea germană a industriei și a finanței, pentru a-l susține pe Hitler și mișcarea sa (50)" ;

B) Din 4 ianuarie 1933 instalarea localurilor politice ale lui Hitler s-a făcut în vila lui Schröder , în prezența lui Heinrich Himmler , Rudolf Hess și de asemenea a unui oarecare Franz von Papen (51), despre care Magaldi menționează : " Din arhivele supralojii " Ghedullah" reiese că francmasonul catolic von Papen , cavaler al Ordinului de Malta - conservator ambiguu și o figură de elită , cancelar german înainte de venirea lui Hitler (din iunie în noiembrie 1932) - a fost trimis în Turcia în toamna lui 1940 ca să asiste ca " frate " la ritualul de hirotonisire [la francmasonerie] al lui Angelo Roncalli..."

Confirmând în mod izbitor comunicarea lui Wolfgang Eggert privitoare la von Papen , Magaldi continuă :

" În realitate von Papen era un francmason cu o mie de fețe ce întreținea o relație specială cu Curia Romană ; el a susținut ascensiunea lui Hitler la cancelarie în ianuarie 1933 , pe când el deținea postul de vicecancelar (...)" (pag . 153)

Dacă chestiunea apartenenței lui von Papen la francmasoneria de cel mai înalt grad rămâne deschisă pentru Magaldi , faptul că supraloja " Ghedullah " l-a lăsat să intre în templul ei secret ca " frate vizitator" este un argument în acest sens .

În timpul ascensiunii la putere a lui Hitler , același baron evreu von Schröder , în vârstă de patruzeci și patru de ani , a putut să își păstreze întreprinderile și să își continue fără probleme afacerile până la finele regimului național-socialist, el fiind unul dintre principalii săi susținători . El a fost mai ales președinte al consiliului director al băncii Deutschen Verkehrs Kredit Bank de la Berlin , al societății Felten & Guillaume Carls Werk AK de la Colonia , al întreprinderii de automobile Mitteleuropäischen Schlaf - und Speisewagen AG de la Berlin , al societății Rheinischen Zellwoll AG de la Siegburg , al Adlerwrecke AG de la Frankfurt , al Boswau & Knauer AG de la Berlin și al uzinei de fabricare a cărămizii Rheinischen AG für Braunkohlenbergbau und Brikketfabrikationen de la Colonia . El mai era membru în consiliul director al altor cincisprezece societăți : Braunkohle - Benzin AG (Berlin), Kölnische Versicherungs AG (Colonia), Concordia Lebensversicherungs AG (Colonia), Dynamit AG (Troisdorf), Gemeinnützige AG für Wohnungsbau (Colonia), Guano - Werke AG (Hamburg), Harpener Bergbau AG (Dortmund),Kölnische Rückversicherungs - Gesellschaft (Colonia), C. Lorenz AG (Berlin), Mitteldeutsche Industriebeteiligungs AG (Mullheim), Standard Elektrizitätswerke AG (Berlin), Union Rheinische Braunkohlkrnkraftstoff AG (Colonia), Vereinigte Glanzstoff - Fabrik AG (Wuppertal - Barmen) .

După război talmudistul von Schröder a fost achitat misterios de justiția învingătorilor . El a fost condamnat de un tribunal german să plătească doar o amendă . Francmasonul von Papen a fost și el achitat .

Paul Silverberg a fost de asemenea un magnat al industriei și un bancher evreu puternic ce a susținut al III-lea Reich . În discursul său în fața Camerei de Comerț și de Industrie de la Colonia pe 13 martie 1933 Silverberg a salutat luarea puterii de către Hitler . Din cauza

crizei activităților sale și față de măsurile antievreiești ale potentatilor național-socialiști, el a dispărut în Elveția, desigur fără a-și retrage loialitatea față de regimul hitlerist (Benz/Graml, lexic biografic privitor la Republica de la Weimar). Putem citi în *Lexicul istoriei germane* publicat de Taddey că ar fi susținut elemente esențiale ale politicii național-socialiste (52)."

Teza incredibilă a lui Magaldi & Co nu e deci atât de golită de sens cum ar putea să pară la prima vedere .

(40) NLG : Alberto Beneduce întreține relații apropiate cu personalități ale finanței și a colaborat cu regimul fascist italian . El a ocupat diferite posturi, ca statistician, învățător, demograf, specialist în agicultură și în asigurări . El a fost profesor universitar de statistică și de demografie până în 1919 . El a contribuit la crearea Institutului național de asigurări (INA) , fondat în 1912 . De asemenea, a condus INA între 1917 și 1919 . În timpul primului război mondial a fost invitat să creeze o instituție în scopul de a ajuta foștii luptători să găsească loc de muncă . Ca urmare, a participat la fondarea organismului înrudit, Opera Nazionali Combattenti (ONC). El a fost numit în fruntea a două organisme publice de credit : Consorzio di Credito per le Opere Pubbliche (Crediop) în 1919 și Istituto di Credito per le Opere di Pubblica Utilità (ICIPU) în 1924 . A condus ambele instituții până în 1939. Aceste instituții au fuzionat mai apoi sub numele de Istituto per il Credito Navale. În 1931 a fost numit membru al consiliului de administrație la Istituto Mobiliare Italiano . În 1933 a fost numit de Mussolini în fruntea institutului pentru reconstrucție industrială (IRF) , a condus institutul ca prim președinte al acestui organism până în 1939, când a devenit senator. Dar în 1940 s-a retras din viața politică și din alte funcții publice din motive de sănătate , păstrându-și cu toate acestea până la moarte apartenența la consiliile de administrație ale diverselor întreprinderi. Beneduce a înregistrat statistici detaliate despre cetățenii italieni ce emigraseră în Statele Unite dar care se întorseseră în Italia între 1905 și 1906 . El a jucat un rol determinant în naționalizarea asigurărilor de viață din Italia. Activitățile sale în sectorul financiar italian au modelat dezvoltarea industrială a țării între anii 1920 și 1990 . Una dintre activitățile sale importante în această privință a fost reorganizarea sistemului bancar italian în faliment . Mai mult, el a fost mentorul a numeroși financieri și tehnocrați eminenți care au reconstruit Italia după cel de-al doilea război mondial . El a dezvoltat de asemenea politica de deflație a lui Mussolini .

(41) NLG : Acest procedeu este expus în numeroasele cărți ale lui Robin de Rooter și mai ales în *Hitler nu a murit la Berlin* (traducere de Laurent Glauzy). R. de Rooter spune că național-socialismul a condus la sionism și la crearea Israelului și că perioada de după al doilea război mondial a condus la proiectul unei guvernări mondiale cu ONU .

(42) NLG : Carlo Albero Agnoli , *Educazione sessuale : tappa massonica verso l'annientamento dell' uomo* (Educația sexuală , etapă masonică înspre distrugerea omului) , Brescia, 1992 ; în *Chiesa Viva* nr. 485 , septembrie 2015 , pag . 8 -25 .

(43) NLG : Această explicație merge în aceeași direcție cu cea din *Pionii pe tabla de șah* în

care autorul William Guy Carr spune că francmasoneria a fost reprezentată în Germania național-socialistă de Ordinele de Cavalerie .

(44) Léon de Poncin , *FM după documentele ei secrete* , 1942 ; ediția a 6-a , Chiré en Montreuil , 2014 .

(45) Peter Rasonyi , *Neue Zürcher Zeitung* din 20/07/2015 .

(46) Peter Nonnenmacher, *Tages - Anzeiger* din 20/07/2015 .

(47) Cahill , pag . 107.

(48) NLG

(49) *Lecturi franceze* nr. 698, pag. 16 .

(50) Wolfgang Eggert, *Im Namen Gottes, Israels Geheimvatikan als Vollstrecker biblischer Prophetie* (În numele Domnului, Vaticanul secret al Israelului ca executor al profețiilor biblice), München , 2001, vol. III, pag . 83 .

(51) Wolfgang Eggert , opera citată, pag . 127 .

(52) David Korn , *Wer ist wer im Judentum ? Lexikon der jüdischen Prominenz*, München,1996, pag. 430 .